

Comissió
Europea

La Unió Europea:

què és

i què fa

La Unió Europea: què és i què fa

Comissió Europea
Direcció General de Comunicació
Servei Editorial i de Difusió
Rue de la Loi/Wetstraat 56
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Manuscrit finalitzat el mes març del 2022

Aquest document no s'ha de considerar representatiu de la posició oficial de la Comissió Europea.

Luxemburg: Oficina de Publicacions de la Unió Europea, 2022

© Unió Europea, 2022

S'autoritza la reutilització d'aquesta publicació si se n'indica la font.

La política de reutilització dels documents de la Comissió Europea està regulada per la Decisió 2011/833/UE (DO L 330 de 14.12.2011, p. 39).

Per a qualsevol ús o reproducció de fotografies o qualsevol altre material que no estigui sotmès als drets d'autor de la UE, n'heu de demanar directament l'autorització als titulars dels drets d'autor.

Totes les imatges porten els copyright © Shutterstock, © Fotolia i © Adobe Stock tret de les fotografies de les pàgines següents: La resposta a la covid-19; Pacte Verd Europeu; Ocupació, creixement i inversió; Fiscalitat i duanes; Espai; Veinatge i ampliació de la UE; Drets fonamentals; Justícia i estat de dret; Igualtat de gènere; Racisme i igualtat; Igualtat de les persones LGTBIQ; Discapacitat; Persones de més de cinquanta anys; Una internet més segura; Ciutadania i democràcia; Afers d'interior i seguretat dels ciutadans; Cultura, mitjans de comunicació i esports: © Unió Europea

Print ISBN 978-92-68-04416-2 doi:10.2775/219185 NA-04-20-632-CA-C

PDF ISBN 978-92-68-04297-7 doi:10.2775/694000 NA-04-20-632-CA-N

Índex

La Unió Europea: què és i què fa.....	5
Quatre ratlles sobre la Unió Europea	7
Què fa la Unió Europea?	13
Salut.....	14
La resposta a la covid-19.....	15
Pacte Verd Europeu	16
Acció pel clima.....	17
Medi ambient.....	18
Energia.....	19
Transports i viatges.....	20
Alimentació i agricultura	21
Oceans i pesca.....	22
Economia, finances i l'euro... ..	23
Ocupació i afers socials	24
Llocs de treball, creixement i inversió.....	25
Regions.....	26
Recerca i innovació	27
Mercat únic.....	28
Protecció dels consumidors	29
Competència lleial.....	30
Fiscalitat i duanes	31
Espai	32
Afers internacionals i seguretat.....	33
Associacions internacionals.....	34
Veïnatge i ampliació de la Unió Europea.....	35
Comerç.....	36
Ajuda humanitària i protecció civil.....	37
Drets fonamentals.....	38
Justícia i estat de dret.....	39
Igualtat de gènere	40
Racisme i igualtat.....	41
Igualtat de les persones LGTBIQ.....	42
Discapacitat.....	43
Persones de més de cinquanta anys.....	44
Economia i societat digitals	45
Una internet més segura	46
Ciutadania i democràcia	47
El pressupost de la Unió Europea.....	48
Migració i asil	49
L'espai Schengen.....	50
Afers d'interior i seguretat dels ciutadans	51
Educació i formació.....	52
Joventut.....	53
Cultura, mitjans de comunicació i esports.....	54
Com es prenen i apliquen les decisions a la Unió Europea.....	57

La Unió Europea

Què és i què fa

INTRODUCCIÓ: OBJECTIU D'AQUESTA PUBLICACIÓ

Aquesta publicació és una guia sobre la Unió Europea (UE) i la feina que fa.

La primera part explica breument què és la UE.

La segona part, «Què fa la Unió Europea?», descriu la tasca que fa la UE en més de quaranta àmbits diferents amb l'objectiu de millorar la vida de la gent tant a Europa com en altres indrets.

La tercera part, «Com es prenen i apliquen les decisions a la Unió Europea», descriu les institucions que es troben al centre del procés decisor de la UE i explica com es tradueixen les seves decisions en accions concretes.

El text **en blau** indica la presència d'un enllaç que permet accedir a informació més detallada en les versions HTML i PDF de la publicació.

Aquestes versions es poden consultar en línia a l'adreça

<https://data.europa.eu/doi/10.2775/694000>

1 Quatre ratlles sobre la Unió Europea

La Unió Europea (UE) és una unió econòmica i política singular entre [vint-i-set països europeus](#).

La UE que coneixem avui té l'origen en diversos tractats signats després de la Segona Guerra Mundial. El primer pas va consistir a impulsar la cooperació econòmica partint de la idea que el comerç entre països genera una interdependència econòmica que redueix les possibilitats de conflicte. El resultat va ser la Comunitat Econòmica Europea, creada el 1958 amb l'objectiu inicial d'incrementar la cooperació econòmica entre sis països: Alemanya, Bèlgica, França, Itàlia, Luxemburg i els Països Baixos.

D'aleshores ençà, s'hi han adherit vint-i-dos països més (el Regne Unit va sortir de la UE el 31 de gener del 2020) i s'ha creat un grandíssim [mercat únic](#) (també anomenat [mercat «interior»](#)) que segueix avançant per desenvolupar tot el seu potencial.

El que va començar com una unió purament econòmica ha esdevingut una organització que engloba un gran nombre d'[àmbits d'actuació](#) diferents, des del clima, el medi ambient i la salut fins a les relacions exteriors i la seguretat, la justícia i la migració.

La UE ha aportat més de mig segle de pau, estabilitat i prosperitat, ha contribuït a elevar el nivell de vida i ha posat en marxa una moneda única europea: l'[euro](#). Actualment, més de 340 milions de ciutadans de la UE a vint països el tenen com a moneda i gaudeixen dels seus avantatges.

La supressió dels controls fronterers entre els països de la UE permet als ciutadans de circular lliurement per gairebé tot el continent. També ha esdevingut molt més fàcil [viure i treballar](#) en un altre país europeu. Entre els drets que tenen tots els ciutadans

de la UE hi ha la llibertat d'escollir en quin país de la UE volen estudiar, treballar o jubilar-se. Cada país de la UE ha de tractar els ciutadans de la UE exactament de la mateixa manera que tracta els seus ciutadans en matèria d'ocupació, seguretat social i fiscalitat.

El principal motor econòmic de la UE és el [mercat únic](#), que permet la lliure circulació de béns, serveis, capitals i persones. La UE vol fer el mateix en altres àmbits com ara l'energia, els coneixements i els mercats de capitals perquè els europeus també puguin aprofitar al màxim tots aquests recursos.

La UE continua esforçant-se per augmentar la transparència de les [institucions](#) que la governen i fer-les més democràtiques. Les decisions es prenen de la manera més oberta i propera als ciutadans possible. S'han conferit més poders al [Parlament Europeu](#), elegit per sufragi directe, i els parlaments nacionals tenen un paper més important que abans, en col·laboració amb les institucions europees.

La UE es regeix pel principi de democràcia representativa: els ciutadans estan directament representats a la UE en el [Parlament Europeu](#), mentre que els estats membres tenen la seva representació en el [Consell Europeu](#) i en el [Consell de la UE](#).

S'anima els ciutadans europeus a contribuir a la vida democràtica de la Unió [expressant la seva opinió](#) sobre les polítiques durant el procés d'elaboració o bé proposant millores a les normes i polítiques existents. La [Iniciativa Ciutadana Europea](#) permet als ciutadans de tenir més influència en les polítiques de la UE que afecten la seva vida. Els ciutadans també poden presentar [denúncies](#) i fer preguntes sobre l'[aplicació del dret de la UE](#).

Tal com s'estableix al Tractat de la Unió Europea, «la Unió es fonamenta en els valors de respecte a la dignitat humana, de la llibertat, de la democràcia, de la igualtat, de l'estat de dret i del respecte als drets humans, inclosos els drets de les persones pertanyents a minories. Aquests valors són comuns als estats membres en una societat caracteritzada pel pluralisme, la no discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la igualtat entre dones i homes.»

Aquests valors formen part de l'estil de vida europeu. La dignitat humana constitueix la base dels drets fonamentals; ha de ser respectada i protegida.

La **Carta dels Drets Fonamentals de la UE** protegeix els drets humans, entre els quals hi ha el dret a no patir discriminació per raó de sexe, d'origen racial o ètnic, de religió o conviccions, de discapacitat, d'edat o d'orientació sexual, el dret a la protecció de les dades personals i el dret d'accés a la justícia.

El 2012, la UE va rebre el **Premi Nobel de la Pau** per la seva contribució a l'avenç de la pau, la reconciliació, la democràcia i els drets humans a Europa.

Ser ciutadà europeu també vol dir gaudir de drets polítics. Tots els ciutadans adults de la UE tenen dret a votar i a presentar-se com a candidats a les eleccions al Parlament Europeu, tant al seu país de residència com al seu país d'origen.

La Unió Europea es fonamenta en l'estat de dret. Tots els ciutadans tenen els mateixos drets davant de la llei i totes les activitats de la UE es regeixen pels Tractats, acordats voluntàriament i democràticament pels països que la formen. El dret i la justícia són defensats per un poder judicial independent. Els països que pertanyen a la UE han conferit al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la competència de conèixer en última instància d'assumptes relatius al dret de la UE i les seves resolucions han de ser respectades per tots.

Estats membres i institucions de la Unió Europea

Els **vint-i-set estats membres** de la UE i els seus ciutadans són la prioritat de la Unió. El tret distintiu de la UE és que, si bé tots els estats membres continuen sent sobirans i independents, posen en comú una part de la seva «sobirania» en els àmbits en què això aporta un valor afegit.

A la pràctica, això vol dir que els estats membres deleguen alguns dels seus poders de decisió a les institucions comunes que han creat perquè les decisions sobre qüestions concretes d'interès comú es puguin prendre democràticament a nivell de la UE.

Estats membres de la Unió Europea (2023)

Estats membres de la Unió Europea (març de 2022)

Països candidats i candidats potencials

En la presa de decisions a la UE hi participen diverses institucions, concretament:

- el **Parlament Europeu**, que representa els ciutadans de la UE i és elegit directament per aquests;
- el **Consell Europeu**, que està format pels caps d'estat o de govern dels estats membres de la UE;
- el **Consell** (també anomenat Consell de la Unió Europea), que representa els governs dels estats membres de la UE; i
- la **Comissió Europea**, que representa els interessos de la UE en conjunt.

Els parlaments nacionals dels estats membres també participen en la presa de decisions i la formulació de lleis, igual que dos òrgans consultius: el Comitè Europeu de les Regions, format per representants dels governs regionals i locals; i el Comitè Econòmic i Social Europeu, que comprèn representants de les organitzacions sindicals i empresarials i de grups de parts interessades.

En general, la Comissió proposa nous actes jurídics i el Parlament Europeu i el Consell els adopten.

Els òrgans consultius (el Comitè Econòmic i Social Europeu i el Comitè Europeu de les Regions), així com els parlaments nacionals, participen en el procés aportant les seves opinions sobre les propostes, principalment des de la perspectiva dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat. La subsidiarietat significa que, tret dels àmbits en què té competències exclusives, la UE actua exclusivament si una acció a escala de la UE serà més eficaç que una a nivell nacional. En virtut del principi de proporcionalitat, l'acció de la UE s'ha de limitar al que sigui necessari per assolir els objectius dels Tractats de la UE.

Els estats membres i la institució o institucions de la UE pertinents apliquen la legislació europea que s'ha-gi adoptat. La tercera part d'aquesta publicació conté més informació sobre com la UE pren les decisions i les aplica.

Els Tractats de la Unió Europea

Totes les actuacions que duu a terme la UE es basen en uns tractats que han estat aprovats voluntàriament i democràticament per tots els estats membres que la componen. Els Tractats estableixen els objectius de la Unió Europea, així com les normes sobre el funcionament de les seves institucions, sobre la manera com es prenen les decisions i sobre la relació existent entre la UE i els seus estats membres.

En alguns casos concrets, no tots els estats membres participen de totes les polítiques de la UE. Per exemple, si bé l'euro és la moneda única de la UE en conjunt, actualment la zona de l'euro està composta per només vint estats membres, mentre que Dinamarca té una clàusula d'exclusió voluntària i la resta de països encara no compleixen els criteris per a l'adhesió. Vint-i-tres estats membres integren l'espai Schengen, cosa que vol dir que es pot travessar la frontera entre dos d'aquests països sense haver de presentar el passaport. Hi ha cinc estats membres que mantenen els seus propis controls fronterers.

De cara al futur

Quan va prendre possessió el desembre del 2019, la Comissió Von der Leyen va traçar un **nou i ambiciós rumb** cap a una Unió Europea més verda, més digital i més justa d'acord amb l'agenda estratègica acordada pels dirigents de la UE.

Actualment, la UE respon als reptes d'un món cada cop més complex i en ràpida evolució en el context de dos esdeveniments mundials històrics: la pandèmia declarada el març del 2020 i l'agressió no provocada i injustificada de Rússia contra Ucraïna el febrer del 2022. Aquestes noves amenaces han obligat els vint-i-set estats membres a col·laborar encara més estretament i a actuar amb més celeritat que mai.

Per exemple, el pla de recuperació **NextGenerationEU** ha millorat la capacitat de la UE per fer front a la

covid-19 i a emergències sanitàries futures, alhora que reforça la resiliència de l'economia i l'ocupació a la Unió. En la resposta a aquestes crisis, la UE ha demostrat ser una unió sòlida, tant en la lluita contra el virus com en la solidaritat amb Ucraïna. A més, no només ha mantingut l'avenç decidit cap a un futur verd i digital, sinó que ha accelerat el pas.

La UE no depèn només de la solidaritat i els esforços de cooperació dels seus estats membres; també demana la col·laboració dels seus ciutadans i en fomen-

ta la participació. Un exemple recent d'això és la [Conferència sobre el Futur d'Europa](#). Aquesta iniciativa centrada en els ciutadans, que va iniciar el seu camí a la primavera del 2021 i es va desenvolupar al llarg d'un any, va facilitar que centenars de milers de persones de tota la UE es reunissin i parlessin d'allò que els sembla important com a ciutadans europeus. A partir d'ara, les institucions de la UE estudiaran les propostes de la conferència i els donaran resposta.

Què fa la **Unió Europea?**

La segona part d'aquesta publicació presenta un resum de les activitats de la UE en àmbits polítics diferents i inclou enllaços útils per obtenir més informació.

Salut

La salut és una de les grans prioritats de la Unió Europea. La política de salut de la UE complementa les polítiques dels estats membres per garantir que tothom que viu a la UE estigui protegit de les amenaces transfrontereres greus per a la salut i tingui accés a una assistència sanitària de qualitat.

Per bé que l'organització de l'assistència sanitària és competència de cadascun dels estats membres, la UE complementa les polítiques nacionals per assolir objectius comuns. La política de salut de la UE se centra en la resposta davant de les amenaces greus per a la salut a escala de la UE, la prevenció de malalties i la igualtat d'oportunitats perquè tothom pugui gaudir de bona salut i rebre assistència sanitària de qualitat. La cooperació també genera economies d'escala gràcies a la posada en comú de recursos.

14

QUÈ FA LA UNIÓ EUROPEA?: SALUT

Què fa la Unió Europea?

L'anhel de la UE és garantir l'accessibilitat, l'eficàcia i la resiliència dels sistemes de salut de la UE. La Unió Europea treballa en la vacunació (també contra la covid-19), la lluita contra la resistència als antimicrobians, i la prevenció i contenció de les pandèmies i altres malalties infeccioses.

El paper de la UE en la preparació i la resposta a les amenaces transfrontereres greus per a la salut és essencial per protegir la gent a Europa. La presidenta Von der Leyen va anunciar una **unió europea de la salut** més forta per fer front plegats a les crisis sanitàries, al càncer i a l'escassetat de medicaments.

El càncer és una de les principals causes de mort a Europa i suposa, a més, un cost elevat per als sistemes sanitaris. La UE dona suport a la prevenció, la detecció, el diagnòstic precoç i el tractament, així com la qualitat de vida dels pacients amb càncer i dels supervivents amb el **Pla Europeu de Lluita contra el Càncer**. La UE lluita contra el tabaquisme per mitjà de la legislació sobre el tabac i promou estils de vida saludables.

L'**Estratègia Farmacèutica** té per objectiu millorar l'accés a medicaments assequibles per als pacients, inclosos els que pateixen malalties rares. També donarà suport a la innovació i la diversificació de les cadenes de subministrament amb el propòsit de millorar la nostra preparació davant les crisis.

El principal instrument per finançar les polítiques de salut de la UE és el programa **EU4Health**, dotat amb 5 100 milions d'euros. Finançarà intervencions dirigides a reforçar la prevenció de malalties així com la preparació i resiliència dels sistemes de salut a Europa. D'altra banda, el programa Horitzó Europa invertirà 5 400 milions d'euros en activitats de recerca i innovació en l'àmbit de la salut.

El Centre Europeu per a la Prevenció i Control de Malalties avalua les noves amenaces que van sorgint per tal que les autoritats sanitàries nacionals i de la UE hi puguin respondre ràpidament. I per garantir que els pacients reben un tractament de qualitat, a la UE tots els medicaments han de ser aprovats a nivell estatal o de la Unió (mitjançant l'**Agència Europea de Medicaments**) abans no es puguin comercialitzar.

La **targeta sanitària europea** permet que el seu titular rebi assistència sanitària en cas de posar-se malalt mentre és en un altre país de la UE, i la legislació europea en matèria d'**assistència sanitària transfronterera** estableix els drets de què gaudeixen els ciutadans que van a un altre país per rebre una atenció mèdica planificada. A través de les **xarxes europees de referència**, els pacients amb malalties rares o complexes poden beneficiar-se dels coneixements d'experts d'arreu d'Europa sense ni tan sols sortir del seu país.

Més informació: https://ec.europa.eu/health/home_es/

@EU_Health

La resposta a la covid-19

La pandèmia de covid-19 va provocar tragèdies humanes, confinaments i un alentiment econòmic. La UE va prendre mesures ràpidament per protegir vides i mitjans de subsistència, i va elaborar una resposta europea comuna als reptes econòmics i de salut pública.

Què fa la Unió Europea?

La **solidaritat** és un element fonamental de la **resposta europea comuna a la covid-19**. La UE està mobilitant tots els recursos disponibles per ajudar els estats membres a coordinar les seves respostes nacionals, i això suposa proporcionar informació objectiva sobre la propagació del virus, actuar amb eficàcia per combatre'l i prendre mesures per reparar els danys econòmics i socials que ha provocat la pandèmia

La **reserva mèdica rescEU**, la primera reserva comuna europea de material sanitari d'emergència, ha ajudat els estats membres a esquivar l'escassetat d'equips. L'**Estratègia de vacunes de la UE** pretén accelerar el desenvolupament, la fabricació i la distribució de vacunes contra la covid-19. Dins de la seva estratègia

de compra de vacunes, la UE va finançar alguns dels costos inicials dels fabricants de vacunes per tal d'accelerar el desenvolupament i la producció de vacunes prometedores. Fins ara, s'ha **autoritzat l'ús a la UE** de cinc vacunes segures i eficaces, arran de recomanacions científiques positives de l'Agència Europea de Medicaments.

La Comissió Europea havia adquirit fins a 2 600 milions de dosis de vacunes abans de l'abril del 2021 i prossegueixen les negociacions per comprar-ne més dosis. El gener de 2021, la Comissió Europea va instar els estats membres a **eleva el ritme de vacunació** arreu de la UE. El ritme de lliurament de vacunes als països de la UE no para de créixer i la vacunació s'està accelerant. La Comissió també treballa amb la indústria per incrementar la capacitat de producció de vacunes.

S'ha començat a treballar per produir ràpidament vacunes eficaces contra les noves variants. El febrer del 2021, la Comissió va posar en marxa la **Incubadora HERA** per a la preparació davant de les variants preocupants de la covid-19 i per assegurar-se que es desenvolupin i fabriquin ràpidament vacunes eficaces per combatre-les.

El pressupost de la UE per al període 2021-2027 i NextGenerationEU, el pla de recuperació de la Unió Europea, aportaran **1,8 bilions d'euros** per ajudar les persones, les empreses i les regions, especialment les més perjudicades per la crisi. A més, la **iniciativa SURE** (Suport temporal per atenuar el risc d'atur en cas d'emergència) contribueix a preservar llocs de treball i a ajudar famílies en dinou estats membres.

El març del 2021, la Comissió va presentar una proposta per crear un **certificat covid digital** que facilités la lliure circulació dels ciutadans dins de la UE en condicions segures durant la pandèmia de covid-19.

La UE es compromet a vetllar perquè les vacunes segures arribin a **tots els racons del món**. La Comissió i els països de la UE han compromès més de 2 200 milions d'euros a **COVAX**, la iniciativa a escala mundial en pro d'un accés equitatiu a les vacunes contra la covid-19, i estan finançant campanyes de vacunació als països socis.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response_es

@EU_Health #SafeVaccines

Pacte Verd Europeu

El Pacte Verd Europeu és el pla d'acció de la UE per fer d'Europa el primer continent climàticament neutre. Es tracta d'una estratègia de creixement que aspira a crear d'ara al 2050 una economia europea moderna, eficient en l'ús dels recursos i competitiva, que no generi emissions netes de gasos amb efecte d'hivernacle i que no deixi ningú enrere.

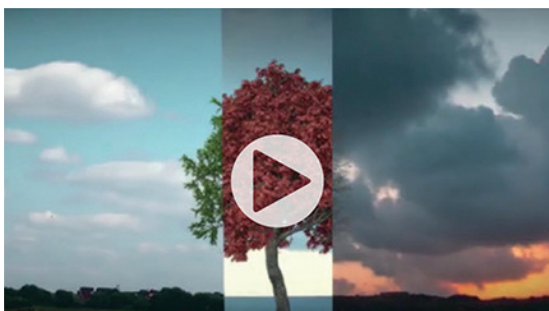
El canvi climàtic i la degradació mediambiental amenacen Europa i tot el món. L'atmosfera s'escalfa i el clima canvia.

La protecció del medi ambient i el creixement econòmic poden anar junts. Entre el 1990 i el 2019, la UE va reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en un 24 %, mentre que l'economia va créixer aproximadament un 60 %.

Què fa la Unió Europea?

El **Pacte Verd Europeu** estableix la manera de fer d'Europa el primer continent climàticament neutre com a tard el 2050. Assolir aquest objectiu significa generar una **economia neta i circular**, **restaurar la biodiversitat** i **reduir la contaminació**. Això demana la implicació de tots els sectors de l'economia, amb accions com:

- invertir en tecnologies respectuoses amb el medi ambient;
- donar suport a la indústria perquè innovi;
- implantar sistemes de transport públic i privat més nets, més barats i més saludables;
- descarbonitzar el sector energètic;
- vetllar perquè els edificis siguin més eficients;
- col·laborar amb socis internacionals per millorar les normes mundials en matèria de medi ambient;

La UE s'ha compromès a ser climàticament neutra com a tard el 2050 i ha fixat l'objectiu de reduir les emissions netes de gasos amb efecte d'hivernacle **almenys en un 55 %** respecte als nivells del 1990 com a tard el 2030. La primera **Llei europea del clima** establirà definitivament aquests objectius i garantirà que totes les polítiques de la UE contribueixin a assolir-los.

Caldrà una inversió considerable tant per part de la UE com del sector públic nacional, així com del sector privat. El **Pla d'Inversions del Pacte Verd Europeu** mobilitzarà almenys un bilió d'euros en inversions sostenibles, mentre que el **Fons de Transició Justa** garantirà que no quedi enrere cap regió, ja que proporcionarà suport concret per ajudar a mobilitzar almenys 100 000 milions d'euros en les regions més damnificades. Els principals programes de despesa de la UE incorporen l'acció pel clima i almenys el 30 % del **pressupost per al període 2021-2027** es destina a iniciatives relacionades amb l'acció climàtica.

El Pacte Verd es fonamenta en l'ambiciós objectiu d'aturar i revertir la **pèrdua de la biodiversitat** mitjançant la transformació dels nostres **sistemes alimentaris**, de l'ús que fem dels **boscors**, del sòl, de l'aigua i del mar, i dels **sistemes energètics**, urbans i industrials. La nova **estratègia industrial de la UE** ajudarà la indústria europea a liderar la doble transició vers la neutralitat climàtica i la **transformació digital**. Les tecnologies digitals tindran un paper important en la consecució de l'objectiu climàtic de la UE per al 2050, per exemple amb l'optimització de l'ús de l'energia en molts sectors, com ara l'agricultura, el **transport** i la indústria manufacturera.

El canvi climàtic i la pèrdua de biodiversitat són amenaces d'escala mundial i la UE continuarà liderant els esforços internacionals per promoure l'aplicació de polítiques mediambientals, climàtiques i energètiques ambicioses arreu del món.

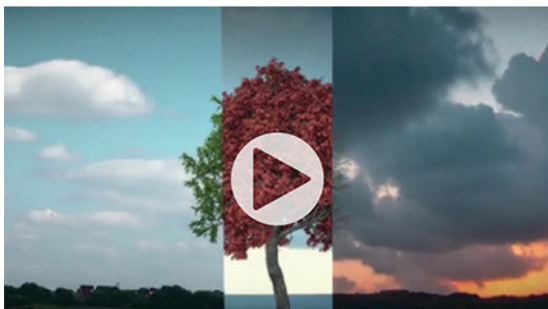
Més informació: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_es

Acció pel clima

La UE treballa intensament per esdevenir el primer continent climàticament neutre com a tard el 2050. El pla per arribar-hi és el Pacte Verd Europeu: reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, invertir en tecnologies verdes i protegir el nostre medi ambient natural alhora que abordem les conseqüències inevitables del canvi climàtic.

La UE actua davant dels canvis en el clima de la Terra, en particular l'increment de la temperatura mundial a causa d'un augment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle provocades per l'activitat humana. L'augment de la temperatura mitjana té moltes conseqüències, per exemple fenòmens meteorològics extrems més freqüents, com ara inundacions, sequeres i tempestes. A més de suposar una amenaça directa per a les persones, també poden posar en perill la producció d'aliments i ocasionar escassetat d'aigua, cosa que pot provocar fams, conflictes i migracions.

Què fa la Unió Europea?

La UE lidera els esforços mundials de lluita contra el canvi climàtic. Col·labora activament amb altres països i regions per assolir els objectius de l'Acord de París, que pretén mantenir l'escalfament global molt per sota de 2 °C respecte als nivells preindustrials i treballar per limitar l'augment a 1,5°C.

La UE s'ha compromès a ser climàticament neutra com a tard el 2050 i ha fixat l'objectiu de reduir les emissions netes de gasos amb efecte d'hivernacle almenys en un 55 % respecte als nivells del 1990 com a tard el 2030. La primera Llei europea del clima establirà definitivament aquests objectius, mentre

que l'ambiciós paquet de mesures que componen el Pacte Verd Europeu permetrà que els ciutadans i les empreses europees es puguin beneficiar d'una transició verda sostenible que no deixi ningú enrere.

Aquesta transició requereix que tots els sectors de l'economia i de la societat s'hi impliquin. Les persones i els col·lectius poden contribuir-hi mitjançant el Pacte Europeu pel Clima, que convida tothom a participar en la construcció d'una Europa més verda.

L'estratègia de la UE d'adaptació al canvi climàtic fomenta accions com la construcció d'elements de defensa contra inundacions, el desenvolupament de cultius resistents a la sequera i la modificació de les normatives de construcció, i dona suport a l'acció internacional per la resiliència davant del canvi climàtic.

No abordar el canvi climàtic podria resultar molt costós tant per a la UE com per a la resta del món. Alhora, la demanda creixent de tecnologies netes ofereix oportunitats per a la innovació, la modernització industrial, els llocs de treball verds i el creixement verd. El Pacte Verd Europeu és l'estratègia de creixement amb què s'articularen aquests elements. Els principals programes de despesa de la UE incorporen l'acció pel clima, i almenys el 30 % del pressupost per al període 2021-2027 es destina a iniciatives relacionades amb el canvi climàtic.

La UE ha posat en marxa un ventall ampli de mesures per reduir les emissions en tots els sectors econòmics. El règim de comerç de drets d'emissió de la UE redueix les emissions de la indústria, les centrals elèctriques i l'aviació dins d'Europa d'una manera eficient. Els països de la UE també han acordat objectius nacionals per reduir les emissions en altres sectors, com ara el transport, la construcció i l'agricultura.

Més informació: <https://ec.europa.eu/clima/>

Medi ambient

La UE compta amb algunes de les normes mediambientals més estrictes del món per protegir la natura i la qualitat de vida de la gent, fer que l'economia sigui més verda i garantir un ús moderat dels recursos naturals.

Tot i això, actualment ens trobem davant de grans reptes mundials, com ara el canvi climàtic, la pèrdua de biodiversitat i l'escassetat de recursos. És urgent actuar davant d'aquests reptes, que exigeixen una transformació profunda i ràpida de la nostra societat, de la manera en què vivim i de la manera en què produïm i consumim. La UE s'ha de recuperar de la pandèmia de covid-19 d'una manera verda, que faci Europa més resilient i que la faci equitativa i integradora per a tothom.

La política mediambiental de la UE té un paper fonamental amb relació al **Pacte Verd Europeu** a l'hora d'accelerar la transició a una economia climàticament neutra, eficient en l'ús dels recursos i regenerativa, que torni al planeta més del que n'agafa.

Què fa la Unió Europea?

La UE malda per reduir l'impacte ambiental de la producció i el consum de béns i serveis. Per **assolir** l'objectiu de neutralitat climàtica el 2050 i d'aturar la pèrdua de biodiversitat, és essencial que la UE avanci vers una economia circular en què el valor dels productes i materials duri el màxim temps possible i es minimitzi la generació de residus i l'ús dels recursos.

El nou **Pla d'Acció de la UE per a l'Economia Circular**, un dels blocs principals del Pacte Verd, té com a objectiu que a la Unió els productes sostenibles siguin la norma. El Pla se centra en els àmbits que presenten un potencial més gran, com l'electrònica, les **bateries** i els vehicles, els productes tèxtils, la construcció i l'alimentació. En el marc del Pla, l'**Estratègia sobre el Plàstic**

pretén fer que com a tard el 2030 tots els envasos de plàstic de la UE siguin reutilitzables o reciclables, alhora que dicta noves normes per regular els **plàstics d'un sol ús**.

La UE ha de salvaguardar els recursos naturals i aturar el declivi de les espècies i els hàbitats amenaçats. L'**Estratègia de la UE sobre Biodiversitat** ampliarà les zones protegides a terra i mar, plantarà milers de milions d'arbres i fomentarà les pràctiques agràries sostenibles, entre altres accions. Ho farà a partir de la xarxa **Natura 2000**, que ja existeix i agrupa zones naturals protegides d'arreu de la UE en les quals poden coexistir activitats humanes sostenibles amb espècies i hàbitats rars i vulnerables.

Per protegir les persones de les pressions i els riscos per a la salut relacionats amb el medi ambient, la UE es proposa garantir la disponibilitat d'**aigua potable salubre** i d'**aigua per al bany neta**, millorar la **qualitat de l'aire**, reduir el **soroll** i reduir o eliminar els efectes de les **substàncies químiques nocives**.

La UE també té un paper destacat en els esforços internacionals per fomentar el **desenvolupament sostenible**. Els reptes mediambientals no s'aturen a les fronteres. Calen més mesures a nivell mundial per garantir que l'aire, els oceans i els altres recursos hídrics, la terra i els ecosistemes s'usin de manera sostenible i que el canvi climàtic es mantingui en nivells acceptables. Els acords comercials de la UE amb altres països respecten les normes mediambientals.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/topics/environment_en

Energia

La política energètica de la UE busca garantir un subministrament d'energia segur, competitiu i assequible sense deixar de complir els nostres objectius en matèria d'acció climàtica.

Europa s'enfronta a una sèrie de reptes importants en l'àmbit de l'energia. A més de garantir un subministrament d'energia segur a preus raonables per a tothom, la UE ha de passar d'una economia basada en combustibles fòssils a un sistema més net i neutre en emissions de carboni.

Per dur a terme aquesta transició, la UE ha de ser més eficient des del punt de vista energètic, impulsar l'energia renovable, apostar per la innovació i les noves tecnologies, millorar les connexions energètiques transfrontereres i reduir la dependència de les importacions d'energia.

Què fa la Unió Europea?

Cada estat membre defineix la seva pròpia combinació energètica, però la coordinació de les normes a escala de la UE els permet assolir objectius polítics comuns.

El clima i l'energia estan indissolublement lligats. L'energia és responsable del 75 % de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a la Unió. Per assolir l'objectiu de ser **climàticament neutra com a tard el 2050**, la UE mira de redefinir completament el seu sistema energètic.

La **Unió de l'Energia** durà a terme aquesta transformació mitjançant la millora de les sinergies amb altres polítiques públiques, com les de transport, recerca i innovació, digitalització, economia circular i finançament sostenible.

El **paquet legislatiu «Energia neta per a tots els europeus»** ajudarà a accelerar la transició cap a una energia neta i a complir els compromisos de la UE de l'**Acord de París**.

La descarbonització del sector energètic gràcies a les energies renovables és un dels elements clau del Pacte Verd Europeu. L'**energia renovable marina** és una de les tecnologies amb més potencial. A més, la UE està adoptant mesures per millorar l'**eficiència energètica**, entre les quals hi ha la renovació de milions d'edificis a Europa, el **disseny ecològic i les etiquetes energètiques**.

Les **estratègies de la UE proposades per a la integració del sistema energètic i per a l'hidrogen** aplanen el camí cap a un sector energètic totalment descarbonitzat, més eficient, flexible i interconnectat. A més, la Comissió Europea està analitzant altres nous reptes, com la descarbonització del sector del gas mitjançant, per exemple, la reducció de les **emissions de metà**.

Abordar aquests reptes a escala de la UE ofereix noves oportunitats per al creixement, l'ocupació, la recerca i per a un mercat de l'energia més competitiu i sostenible. Els avantatges per als consumidors també seran significatius amb relació al dret de canviar de proveïdor d'energia, la disminució de les factures domèstiques i la reducció de la contaminació atmosfèrica. **Algunes de les altres polítiques i mesures** que contribueixen a garantir que la UE assoleixi els seus objectius són les següents:

- noves xarxes transfrontereres de gas i d'electricitat, que inclouen **projectes** per integrar més bé les energies renovables a la xarxa;
- mesures per intensificar els esforços en el sector de les **bateries**, com ara la creació de l'**Aliança Europea de Bateries** per desenvolupar tecnologies i capacitat de producció de bateries a la UE;
- la **iniciativa per a les regions mineres en transició** cap a fonts d'energia netes, sense deixar ningú enrere; i
- la contribució al **projecte internacional de fusió ITER**, un dels projectes energètics més ambiciosos del món.

Més informació: https://energy.ec.europa.eu/index_es

@Energy4Europe

Transports i viatges

La política de transport de la UE contribueix al dinamisme de l'economia amb el desenvolupament d'infraestructures modernes que fan els viatges més ràpids i més segurs i alhora promou solucions sostenibles i digitals.

Europa necessita connexions de transport eficients per impulsar les empreses, el creixement i l'ocupació, el turisme i el lleure, i per connectar la gent. El transport és un dels principals sectors de l'economia, ja que dona feina directa a uns **deu milions de persones**. La **política de transports de la UE** busca la creació d'un espai únic europeu resistent davant les crisis, amb un transport més net i més verd i amb competència lleial.

20

Què fa la Unió Europea?

Gràcies a la UE, el sector europeu del transport ha experimentat un avenç considerable els darrers vint anys, amb viatges més segurs per terra, mar i aire; millors condicions de treball per als treballadors del sector del transport; més opcions de mobilitat més barates i avenços ràpids cap a solucions més netes i digitals.

El transport és responsable d'una quarta part de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de la UE i el **Pacte Verd Europeu** pretén **reduir-les en un 90 %** d'ara al 2050. Assolir una **mobilitat més sostenible i intel·ligent** significa oferir alternatives més assequibles, accessibles, saludables i netes. Un objectiu clau és impulsar l'adopció de **vehICLES nets i combustibles alternatius**.

El transport és responsable d'una quarta part de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de la UE i el **Pacte Verd Europeu** pretén **reduir-les en un 90 %** d'ara al 2050. Assolir una **mobilitat més sostenible i intel·ligent** significa oferir alternatives més assequibles, accessibles, saludables i netes. Un objectiu clau és impulsar l'adopció de **vehICLES nets i combustibles alternatius**.

És fonamental augmentar l'eficiència dels transports. Les **tecnologies digitals** que permeten la **mobilitat automatitzada** i els sistemes intel·ligents de gestió del trànsit, per exemple, contribuiran a l'eficiència i, alhora, faran que el transport sigui més net.

La política d'infraestructures de transport de la UE, finançada a través del **Mecanisme «Connectar Europa»** i amb un pressupost de més de 25 800 milions d'euros, pretén connectar tot el continent. Això suposa millorar la interconnexió entre les xarxes nacionals de transport i donar suport a les inversions en connexions transfrontereres. També prioritza els modes de transport respectuosos amb el medi ambient, com ara el ferrocarril, i el desenvolupament de punts de càrrega per a vehicles que funcionin amb combustibles alternatius.

El transport és el pal de pallar del mercat únic i manté l'economia de la UE en moviment. Amb la construcció d'un mercat únic europeu d'aviació i l'avenç de la iniciativa per a l'establiment d'un **cel únic europeu**, volar és cada cop més fàcil i més barat. Les empreses ferroviàries amb llicència ja poden prestar serveis a qualsevol lloc de la UE, i les empreses navilieres poden operar a més països.

La seguretat és fonamental. Si bé s'ha avançat en la direcció correcta, el 2020 van perdre la vida en **accidents de carretera** unes 18 800 persones. Per aquest motiu, la UE treballa de valent per millorar la **seguretat viària**. La política de transports de la UE també ajuda els viatgers d'altres maneres: els **passatgers** que viatgen amb avió, tren, vaixell o autobús a la UE tenen drets quan pateixen retards o cancel·lacions.

Més informació: https://ec.europa.eu/transport/index_en

@Transport_EU

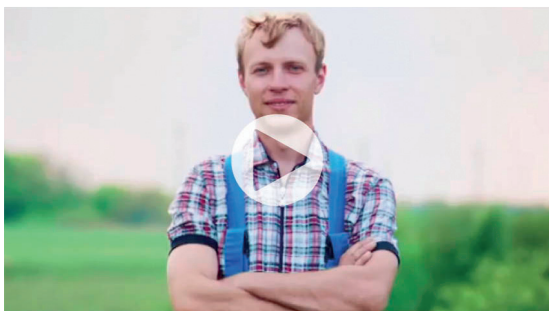
Alimentació i agricultura

La política agrícola comuna garanteix un subministrament estable d'aliments produïts de manera sostenible i a preus assequibles per als 447 milions de consumidors de la UE. També contribueix a lluitar contra el canvi climàtic, a gestionar els nostres recursos naturals i a donar suport a l'ocupació i el creixement en les zones rurals.

La **política agrícola comuna** (PAC) s'aplica a tots els països de la UE i es finança amb càrrec al pressupost de la UE. Dona suport a l'alimentació i l'agricultura de la UE, un sector que és vital i que proporciona gairebé quaranta milions de llocs de treball.

Les crisis com el canvi climàtic i la pandèmia de covid-19 ens recorden que el nostre sistema alimentari està amenaçat i ha de ser més resiliència. Un sistema alimentari de la UE més saludable i sostenible és una pedra angular del **Pacte Verd Europeu**.

Què fa la Unió Europea?

La PAC proporciona ajuda a través de:

- **Pagaments directes d'ajuda a la renda dels pagesos.** Aquests pagaments compensen els riscos i les incerteses associats a l'agricultura i es concedeixen a condició que es respectin unes normes estrictes en matèria de seguretat alimentària, medi ambient, i salut i benestar dels animals.
- **Intervencions al mercat** per fer front a situacions difícils, com una caiguda sobtada de la demanda a causa d'una alarma sanitària o una caiguda dels preus a causa d'un excés d'oferta temporal.
- **Programes de desenvolupament rural** (cofinançats pels països de la UE) que impulsen la innovació i la competitivitat perquè les zones rurals siguin indrets atractius per viure-hi i treballar-hi.

El 2019, la UE va ajudar els pagesos amb un import de 57 980 milions d'euros, dels quals gairebé tres quartes parts van ser ajudes a la renda.

Les **propostes** per a la futura política agrícola comuna busquen que l'èmfasi passi de les normes i el seu compliment als resultats i el rendiment. Pretenen fomentar un sector agrícola sostenible i competitiu que pugui contribuir als objectius del **Pacte Verd Europeu**. Els pagesos, les empreses agroalimentàries, els silvicultors i les comunitats rurals tenen un paper essencial en moltes qüestions. Un d'aquests elements és l'**estratègia «Del camp a taula»**, que té per objecte protegir el medi ambient mitjançant la producció i el consum d'aliments sostenibles. L'estratègia busca promoure aliments saludables per a tothom i prevenir la pèrdua i el malbaratament d'aliments, alhora que es garanteixen els mitjans de subsistència dels pagesos. La nova PAC està estretament vinculada a l'**Estratègia de la UE sobre biodiversitat per al 2030** i s'aplica des de l'1 de gener del 2023.

La **legislació alimentària general de la UE** té per objecte protegir la salut de les persones i els interessos dels consumidors alhora que es garanteix el funcionament eficaç del mercat únic. L'**Autoritat Europea de Seguretat Alimentària** proporciona assessorament científic sobre qüestions relacionades amb els aliments per protegir les persones, els animals, les plantes i el medi ambient. El **Sistema d'Alerta Ràpida per a Aliments i Pinsos** ajuda a garantir que es retirin de la venda els aliments que no compleixen les normes europees. Quan es produeixen brots de malalties animals o intoxicacions alimentàries importants, les autoritats de la UE poden seguir els moviments dels productes alimentaris a través del sistema **TRACES**.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries_es

Oceans i pesca

Els oceans produeixen la major part de l'oxigen que respirem, regulen la nostra meteorologia i el nostre clima i acullen la majoria de les espècies del planeta. També són motors importants de l'economia europea, ja que ens proporcionen aliments, ocupació, transport i lleure. La UE treballa per protegir els nostres mars i oceans i vetlla perquè continuïn sent sostenibles des del punt de vista mediambiental i econòmic per a les generacions futures.

Què fa la Unió Europea?

El sector de l'economia blava de la UE gaudeix de bona salut: el 2018 va assolir un volum de negoci de 650 000 milions d'euros i dona feina a prop de 4,5 milions de persones. L'estratègia de l'economia blava sostenible de la UE busca aprofitar el potencial de creixement sostenible dels sectors marí i marítim en conjunt.

Gràcies a la recerca i la innovació, els mars i els oceans són una font d'energia renovable, de minerals i de productes farmacèutics. La UE es troba en una posició única per desenvolupar energia renovable marina gràcies a la quantitat i varietat de conques marítimes de què disposa i al fet que els costos de les noves instal·lacions no paren de baixar. Les propostes per aprofitar al màxim aquest potencial ajudaran la UE a assolir el seu objectiu de ser climàticament neutra com a tard el 2050.

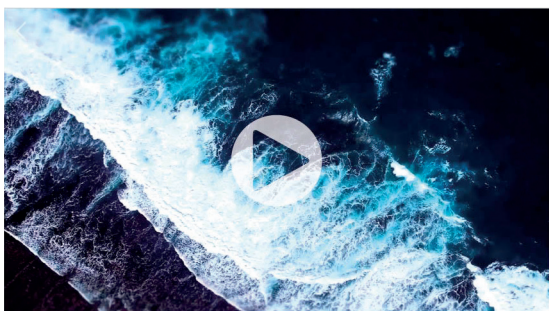
Ahora que promou aquestes noves oportunitats, la UE exerceix un paper important en el foment de l'explotació responsable i sostenible dels mars, tant a Europa com arreu del món.

La política pesquera comuna de la UE pretén garantir que la pesca i l'aqüicultura (cria de peixos en condicions controlades) siguin sostenibles des del punt de vista mediambiental, econòmic i social. Els seus objectius són fomentar un sector pesquer

dinàmic i sostenible, conservar els recursos i protegir el medi marí alhora que es garanteix un nivell de vida adequat per a les comunitats pesqueres. Conté un conjunt de normes per gestionar les flotes pesqueres europees i conservar les poblacions de peixos. Per tal d'evitar la sobrepesca, les quotes per als països de la UE estableixen límits a la quantitat que es pot capturar de cada espècie, mentre que l'obligació de desembarcament evita el malbaratament que suposa la pràctica de tirar per la borda les captures no desitjades.

La UE ha introduït zones protegides per salvaguardar els ecosistemes marins i la seva biodiversitat, així com els serveis que presten, i té l'objectiu de protegir almenys el 30 % dels mars de la UE d'ara al 2030. A més, les normes de la UE en matèria de deixalles marines redueixen els efectes negatius dels deu productes de plàstic d'un sol ús més habituals a les platges i els mars d'Europa, així com dels arts de pesca perduts i abandonats.

La política pesquera comuna i la política marítima de la UE es finançaran a càrrec del Fons Europeu Marítim, de Pesca i d'Aqüicultura. Aquest fons aportarà més de 6 100 milions d'euros (2021-2027) per al desenvolupament sostenible del sector, amb èmfasi en el suport a la pesca costanera artesanal.

Més informació: https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/index_en

EUmaritimefish

@EU_MARE

Economia, finances i l'euro

La unió econòmica i monetària proporciona una base comuna per a l'estabilitat, l'ocupació i el creixement a tota la UE.

Gràcies a la [unió econòmica i monetària](#), les economies de la UE es connecten mitjançant polítiques econòmiques i fiscals coordinades, normes harmonitzades per a les institucions financeres, una política monetària comuna i una moneda comuna, l'euro. És una eina potent per generar ocupació, creixement, justícia social i estabilitat financera. No obstant això, per bé que en els darrers anys s'han dut a terme importants reformes institucionals per potenciar la unió econòmica i monetària, encara hi ha molta feina per fer.

Què fa la Unió Europea?

La finalitat de les polítiques econòmiques i financeres de la UE és:

- crear ocupació i impulsar la inversió;
- promoure l'estabilitat econòmica;
- millorar el funcionament eficient de la unió econòmica i monetària;
- regular les entitats financeres i els productes financers complexos;
- preservar l'estabilitat financera i protegir els contribuents en les crisis financeres;
- reforçar el paper internacional de l'euro.

Si bé els vint-i-set estats membres formen part de la unió econòmica i monetària, molts han anat més enllà en la seva integració i han adoptat l'euro com a moneda. Aquests últims constitueixen la [zona euro](#). Actualment, fan servir l'euro més de 340 milions de persones en vint estats membres. Els bitllets i les monedes de l'euro són un símbol tangible de la llibertat, la comoditat i les oportunitats que existeixen gràcies a la UE.

Després de la crisi financera del 2008, la UE va prendre mesures per abordar algunes de les debilitats institucionals que es van posar de manifest en la unió econòmica i monetària, i crear un sector financer més segur. La UE ha reforçat la governança econòmica, ha dissenyat un sistema per salvaguardar l'estabilitat financera a la zona de l'euro, ha millorat les finances públiques dels estats membres i ha promogut reformes destinades a fomentar la inversió. A més a més, la UE va establir normes harmonitzades per augmentar la resiliència de les entitats financeres de la UE i [reforçar la supervisió dels bancs](#) de la zona de l'euro.

Els pilars tan sòlids que ha assentat la unió econòmica i monetària han ajudat els estats membres a trampejar la repercussió econòmica i social sense precedents de la pandèmia de covid-19. La pandèmia ha palesat la necessitat de respondre a les crisis amb rapidesa, decisió i coordinació. La UE va respondre permetent als estats membres alliberar-se de les seves restriccions pressupostàries habituals, a més de crear la iniciativa [SURE](#) de 100 000 milions d'euros per contribuir a protegir els llocs de treball i els treballadors, i de posar en marxa el [Mecanisme de Recuperació i Resiliència](#), l'element central de [NextGenerationEU](#), per valor de 723 800 milions d'euros. El mecanisme finança les inversions i reformes contingudes en els [plans de recuperació i resiliència](#) que han elaborat els estats membres. A més, aquestes mesures donaran suport a les transicions verda i digital, alhora que ajuden els països de la UE a sortir reforçats de la pandèmia.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro_es
https://ec.europa.eu/info/topics/banking-and-finance_es

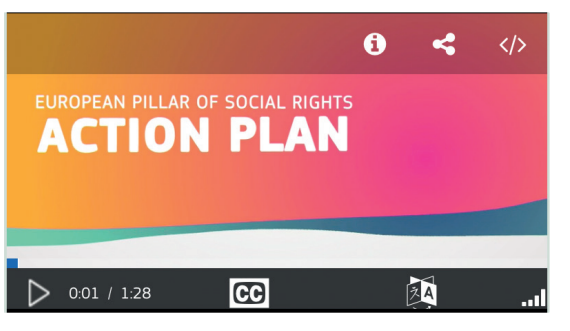
Ocupació i afers socials

La UE contribueix a la creació de més i millors llocs de treball a tot Europa i s'ha proposat d'assolir unes normes socials justes per a tothom, per exemple, mitjançant els 99 300 milions d'euros del Fons Social Europeu Plus per al període 2021-2027.

La UE i els estats membres són responsables conjuntament de les polítiques d'ocupació i dels afers socials. La Comissió Europea ha convertit l'ocupació, el creixement i la inversió en la màxima prioritat, amb el suport de NextGenerationEU, el pla de recuperació de la UE per fer front a les seqüeles socioeconòmiques de la pandèmia de covid-19.

24

Què fa la Unió Europea?

Les polítiques d'ocupació i d'afers socials de la UE estan concebudes per:

- crear llocs de treball de qualitat arreu de la UE;
- ajudar els treballadors a trobar feina al seu propi estat membre o a un altre país de la UE;
- fomentar les competències i l'emprenedoria;
- coordinar i modernitzar els règims de seguretat social;
- crear unes condicions laborals més bones mitjançant uns estàndards mínims comuns;
- donar suport a la inclusió social i lluitar contra la pobresa i el sensellarisme;
- protegir els drets de les persones amb discapacitat.

La UE proporciona i coordina finançament per ajudar els estats membres a invertir en àmbits com l'atenció a la infància, l'assistència sanitària, la formació, les infraestructures accessibles i l'ajuda per trobar feina. El Fons Social Europeu Plus ajudarà milions de persones a adquirir noves competències, en particular les necessàries per a les transicions verda i digital, i a trobar una feina més bona. La Garantia Juvenil contribueix a fer que totes les persones de menys de trenta anys rebin una oferta bona i concreta de feina, formació d'aprenent, períodes de pràctiques o educació contínua en un termini de quatre mesos després d'haver perdut la feina o acabat els estudis. Alhora, la nova iniciativa ALMA [per les sigles d'*Aim, Learn, Master, Achieve* (Aspirar, Aprendre, Dominar, Aconseguir)] té per objecte ajudar els joves desfavorits que són vulnerables quant a les seves oportunitats d'accedir a una feina o a formació per motius individuals o estructurals.

L'Agenda de Capacitats Europea està concebuda per ajudar les persones i les empreses a desenvolupar més i millors capacitats, i fixa objectius ambiciosos que cal assolir d'ara al 2025.

El pilar europeu de drets socials estableix principis i drets en matèria d'igualtat d'oportunitats en el mercat laboral, condicions de treball justes i protecció social. Un pla d'acció per fer realitat aquests principis estableix objectius clau per a l'ocupació, la formació i la protecció i la inclusió socials que s'han d'assolir com a tard el 2030.

Les normes de la UE en matèria de coordinació de la seguretat social no substitueixen els sistemes nacionals, sinó que protegeixen els drets de seguretat social de les persones quan es desplacen dins de la UE (a més d'Islàndia, Liechtenstein, Noruega i Suïssa). L'Autoritat Laboral Europea garanteix que les normes de la UE en matèria de mobilitat laboral s'apliquin de manera justa, senzilla i efectiva. EURES, el Portal Europeu de la Mobilitat Professional, ajuda a connectar els demandants d'ocupació amb les empreses que ofereixen llocs de treball, mentre que el servei Europass ajuda les persones a elaborar el seu currículum.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/topics/employment-and-social-affairs_es

Llocs de treball, creixement i inversió

La UE s'ha compromès a crear un entorn d'inversió més atractiu que impulsi el creixement econòmic i creï ocupació. Pretén aconseguir-ho eliminant els obstacles a la inversió i garantint que els europeus disposin de les competències necessàries per als llocs de treball del futur.

La UE aborda les conseqüències de la pandèmia de covid-19, alhora que treballa per ajudar la ciutadania de la UE a afrontar amb èxit les transicions verda i digital. El seu objectiu és garantir que la transformació de l'economia de la UE sigui justa i inclusiva, de manera que tothom pugui gaudir dels avantatges que ofereix la doble transició i que no en quedi exclòs ningú.

Què fa la Unió Europea?

El [programa InvestEU](#) és un element important del pla de recuperació de la UE per fer front a les conseqüències de la pandèmia de covid-19 i complir les prioritats a llarg termini de la UE. Continua la feina iniciada pel [Pla d'Inversions per a Europa](#), que va mobilitzar més de 500 000 milions d'euros entre el 2015 i el 2020 per ajudar a cobrir el dèficit d'inversió provocat per la crisi financera del 2007-2008. A fi d'impulsar encara més la recuperació de les inversions, InvestEU proporciona una garantia del pressupost de la UE per ajudar les empreses de la UE a atreure i aconseguir el finançament que necessiten. Té l'objectiu de mobilitzar almenys 372 000 milions d'euros en inversions addicionals entre el 2021 i el 2027.

El programa se centra en quatre àmbits d'actuació clau:

- infraestructures sostenibles;
- recerca, innovació i digitalització;
- petites i mitjanes empreses; i
- inversió social i competències.

Per complementar el programa, el [Centre d'Assessorament InvestEU](#) actuarà com a finestreta única per a la identificació, preparació i desenvolupament de projectes d'inversió arreu de la UE.

La ràpida transició cap a una Europa climàticament neutra i digital està canviant la nostra manera de treballar. L'[Agenda de Capacitats Europea](#) ja contribueix a abordar aquest repte i fixa els objectius que cal assolir d'ara al 2025. Posa en pràctica els principis clau del [pilar europeu de drets socials](#), que busca crear un mercat de treball europeu just i integrador. Per garantir beneficis concrets als ciutadans, s'han marcat [objectius clau](#) per al 2030 en matèria d'ocupació, formació, protecció i inclusió social.

El [Mecanisme per a una Transició Justa](#), el [Mecanisme de Recuperació i Resiliència](#) i, en el futur, el [Fons Social per al Clima](#) proposat prestaran ajuda per reduir les disparitats regionals i socials. La Comissió Europea també està treballant per definir mesures i solucions concretes per als [reptes demogràfics](#) d'Europa per donar suport a les persones, regions i comunitats més damnificades.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro_es

Regions

La política regional s'adreça a totes les regions i les ciutats de la Unió Europea per tal de donar-los suport en la creació d'ocupació, la competitivitat empresarial, el creixement econòmic i el desenvolupament sostenible, així com millorar la qualitat de vida de la ciutadania.

La modernització dels aeroports de Riga i Wrocław; la millora de la mobilitat urbana a Atenes, Sofia i Cluj-Napoca; la preservació del Mont Saint-Michel i la protecció de Pompeia; el desenvolupament de la infraestructura de banda ampla per tot Lituània; el suport a les empreses d'Utrecht i de Paredes; la renovació del sistema de tractament d'aigües residuals a Trenčín i a Slavonski Brod; i el foment de l'ús de les tecnologies de la informació a les universitats de Nicòsia i Ljubljana. Aquests són només alguns exemples dels milers de projectes cofinançats per la política regional de la UE.

26

QUÈ FA LA UNIÓ EUROPEA?: REGIONS

Què fa la Unió Europea?

La política regional sustenta la solidaritat europea fomentant el creixement econòmic i millorant la qualitat de vida mitjançant inversions estratègiques. Dedicava la major part del seu finançament a ajudar els països i regions menys desenvolupats de la UE a escurçar distàncies amb la resta i, per tant, a reduir les desigualtats econòmiques, socials i territorials que encara hi ha a la Unió.

La política regional la gestionen conjuntament la Comissió Europea i els estats membres de la UE i les seves regions, que trien els projectes que seran cofinançats per la UE en el marc dels programes acordats prèviament amb la Comissió. Els fons de la UE se supplementen sempre amb fons nacionals (privats o públics).

A través dels programes de cooperació territorial europea (Interreg), la política regional presta especial atenció a les necessitats i al potencial de les regions frontereres.

Gairebé un terç (392 000 milions d'euros) del pressupost de la UE per al període 2021-2027 s'ha reservat per a la política regional. Aquests recursos es destinen a finançar infraestructures estratègiques de transport i comunicació, afavorir la transició cap a una economia més respectuosa amb el medi ambient, ajudar les petites i mitjanes empreses a ser més innovadores i competitives, crear noves oportunitats laborals estables, enfortir i modernitzar els sistemes educatius, i construir una societat més inclusiva.

A més, en el marc de NextGenerationEU, l'Ajuda a la recuperació per a la cohesió i els territoris d'Europa (REACT-UE) proporcionarà més de 50 000 milions d'euros de nous recursos als programes existents en els estats membres fins al 2023, amb la finalitat d'ajudar en la recuperació de la pandèmia de covid-19.

Per assolir l'objectiu de la UE de convertir-se en el primer continent climàticament neutre, el Mecanisme per a una Transició Justa contribuirà a mobilitzar uns 55 000 milions d'euros entre el 2021 i el 2027 a fi d'ajudar les regions més damnificades pel canvi a una economia climàticament neutra. El Fons Social per al Clima proposat també té per objecte ajudar els estats membres a donar suport en la transició cap a la neutralitat climàtica a les persones que més depenen dels combustibles fòssils.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/topics/regional-policy_en

EUinmyregion

@EUinmyRegion

Recerca i innovació

El programa de recerca i innovació Horitzó Europa, amb un pressupost de 95 500 milions d'euros, està ajudant a impulsar l'ocupació i el creixement i a donar resposta a alguns dels grans reptes a què ens enfrontem.

La **recerca** i la **innovació** són essencials per a la nostra economia i la nostra societat. Són un element central dels esforços europeus per crear ocupació i impulsar el creixement i la inversió, i contribueixen a millorar la vida de la gent gràcies a avenços en àmbits com l'atenció sanitària, el transport i l'energia. També ens proporcionen els coneixements i les solucions per enfrontar-nos a problemes urgents, com ara la pandèmia de covid-19, i a reptes a llarg termini, com el canvi climàtic i la lluita contra el càncer.

Què fa la Unió Europea?

La UE és la fàbrica de coneixements més gran del món: suposa gairebé una tercera part de la producció mundial de ciència i tecnologia. Tot i això, en el context d'una competència cada vegada més gran, la UE ha de continuar transformant la recerca d'excel·lència i les idees innovadores en productes i tecnologies reeixits. Tots els estats membres de la UE tenen les seves pròpies polítiques de recerca i els seus propis programes de finançament, però hi ha moltes qüestions importants que es poden tractar més bé si s'ajuda els investigadors i innovadors de diferents països a treballar plegats. Per aquest motiu, la recerca i la innovació es financen a nivell de la UE, en particular, a través del programa **Horitzó Europa**.

Horitzó Europa és un dels programes de recerca més grans i ambiciosos del món, amb una inversió de 95 500 milions d'euros en finançament (2021-2027), a la qual s'afegeix la inversió pública i privada que atreuen aquests diners. Horitzó Europa continua la feina iniciada pel programa **Horitzó 2020** i, com aquest, impulsa l'excel·lència científica d'Europa a través del **Consell Europeu de Recerca** i de les **beques i intercanvis Marie Skłodowska-Curie**. També aprofita l'assessorament científic, el suport tècnic i la recerca específica del servei de ciència i coneixement de la Comissió Europea, el **Centre Comú de Recerca**.

Horitzó Europa ha creat una sèrie de **missions de la UE**, una nova forma de col·laboració per afrontar els grans reptes en matèria de salut, clima i medi ambient. Cadascuna de les cinc missions funciona com un conjunt d'accions per aconseguir resultats concrets d'ara al 2030.

Horitzó Europa també dona suport als **partenariats europeus**, que apleguen la UE, les autoritats nacionals i el sector privat per abordar alguns dels reptes més peremptoris d'Europa mitjançant iniciatives conjuntes de recerca i innovació. Aquests partenariats contribuiran a reforçar el nou **Espai Europeu de Recerca**, que té l'objectiu de crear un mercat únic de la UE per a la recerca, la innovació i la tecnologia, i que permet que els països siguin més eficaços gràcies a l'harmonització de les seves polítiques i programes de recerca.

A tot el programa Horitzó Europa s'apliquen l'**accés obert** obligatori a les publicacions i els principis de ciència oberta.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/topics/research-and-innovation_es

EUSciencInnov

@EUSciencInnov

Mercat únic

El mercat únic és un dels èxits més grans de la UE. Durant trenta anys ha contribuït a fer que la vida quotidiana dels ciutadans i les empreses fos més fàcil i ha permès la lliure circulació de mercaderies, serveis, persones i capitals per la UE.

Què fa la Unió Europea?

El mercat únic, sustentat per l'estratègia industrial de la UE, té un paper fonamental a l'hora de donar suport a les empreses en el camí de les transicions verda i digital. A més, protegeix les empreses dels xocs d'oferta i de les crisis, alhora que en reforça la competitivitat a escala mundial.

La UE treballa per:

- avançar a partir de l'experiència adquirida arran de la pandèmia de covid-19 i la invasió d'Ucraïna per part de Rússia, per exemple per evitar les perturbacions en les cadenes de subministrament;
- garantir que el mercat únic creï més oportunitats perquè les empreses i els emprenedors ampliin les seves operacions;
- eliminar els obstacles que impedeixen que la gent compri o vengui fàcilment béns i serveis provinents d'un altre estat membre o que es troben en un altre estat membre, i que els treballadors circulin lliurement;
- assegurar-se que les normes d'equitat, les oportunitats i les obligacions també s'apliquin a l'economia digital;
- millorar el reciclatge professional i la millora de les competències en tots els sectors industrials;

- garantir l'accés al finançament, els estàndards i les patents per construir, ampliar i protegir el lideratge europeu en matèria de tecnologies innovadores.

Les noves **aliances industrials** en àmbits clau en què la UE depèn de països tercers tenen un paper fonamental per assolir els objectius. Dins d'aquesta tasca, la UE ha presentat noves mesures per millorar la transició cap a una **economia circular** i per assegurar un subministrament de matèries primeres fonamentals més sostenible.

Les pimes, que representen el 99 % de totes les empreses de la UE, són responsables de dues tercers parts de l'ocupació total del sector privat. Les polítiques de la UE fomenten la creació de noves empreses i donen suport a les empreses innovadores per créixer.

Amb un pressupost de 4 200 milions d'euros per al període 2021-2027, el **Programa sobre el Mercat Únic** abasta un ampli ventall d'activitats en àmbits com la seguretat alimentària, la protecció dels consumidors, l'estandardització i la competitivitat, redueix les duplicitats i millora la coordinació.

El portal **La teva Europa** ofereix informació per viure, treballar, viatjar, estudiar i fer negocis en un altre estat membre. També ofereix accés a serveis com ara **La teva Europa – Assessorament** i **SOLVIT**, una xarxa de resolució de problemes.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/doing-business-eu_es

Protecció dels consumidors

La política de consum de la UE protegeix els drets dels consumidors, vetlla per la seguretat dels productes, ajuda la gent a prendre decisions informades en l'adquisició de béns i serveis i proporciona eines per resoldre problemes si alguna cosa no va bé.

El mercat únic de la UE ofereix als consumidors accés a una oferta, flexibilitat i qualitat més grans, així com a una relació qualitat-preu més bona. La política de consum de la UE garanteix el respecte dels drets de les persones si sorgeixen problemes a l'hora de comprar béns o serveis procedents d'altres estats membres, cosa que genera confiança i fomenta el comerç, inclòs el comerç en línia.

Què fa la Unió Europea?

La **Nova Agenda del Consumidor** estableix l'estratègia de la UE fins al 2025. S'hi descriuen les mesures que adoptarà la UE per respondre als nous reptes, com la covid-19 i les transicions verda i digital. Entre aquestes mesures n'hi ha de destinades a abordar les qüestions mediambientals i de sostenibilitat, a fer complir els drets dels consumidors i a protegir els consumidors vulnerables.

La UE ofereix als consumidors un conjunt de drets en cas que alguna cosa no vagi bé.

- Els compradors en línia disposen de catorze dies per repensar-s'ho i anul·lar la compra. També poden tornar un producte en un termini de dues setmanes i recuperar els diners.
- Si un article comprat a la UE (en línia o en una botiga) no és com s'anuncia o no funciona correctament, el consumidor té dret a, com a mínim, una reparació o substitució gratuïtes.
- Les normes de la UE en matèria de crèdits hipotecaris garanteixen una informació clara en la publicitat i una informació oportuna als consumidors abans de signar un contracte.
- Hi ha uns estàndards mínims sobre els **drets dels passatgers** en tots els modes de transport, com ara la informació, assistència i indemnització en cas de cancel·lació o gran retard.

La UE també proporciona ajuda per resoldre els litigis amb els comerciants de manera ràpida i eficaç. La plataforma de **resolució de litigis en línia** permet que els consumidors i els comerciants resolguin els litigis relacionats amb les compres per internet. La **Xarxa de Centres Europeus del Consumidor** ofereix ajuda i assessorament gratuïts als consumidors en relació amb les compres transfrontereres. Les noves **normes de la UE** faciliten a les organitzacions la defensa dels interessos col·lectius dels consumidors i la interposició de demandes davant els tribunals.

Les joguines, els aparells elèctrics, els cosmètics i els productes farmacèutics estan subjectes a normes estrictes en matèria de seguretat, salut i medi ambient. Una reglamentació estricta garanteix que es retiren del mercat els **productes** que no es consideren segurs: cada any es notifiquen centenars de productes a través del **sistema d'alerta ràpida de la UE per a productes perillosos no alimentaris**. El 2021, la Comissió Europea va **proposar** de revisar les normes en matèria de seguretat dels productes, com ara les noves normes per als mercats en línia, i les normes de la UE sobre el crèdit al consum.

El **Pla d'Acció de la UE per a l'Economia Circular** harmonitza els drets dels consumidors i els drets mediambientals, centrant-se en productes de més qualitat, més duradors i sostenibles.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/policies/consumers/consumer-protection_en

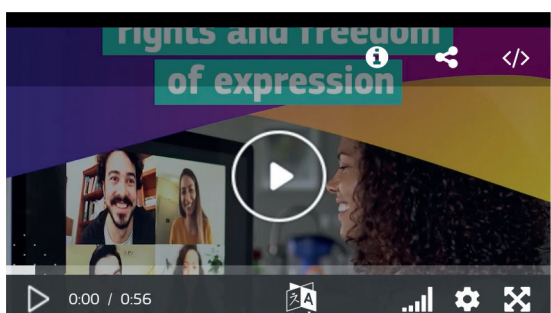
Competència lleial

Les normes de competència de la UE busquen garantir que totes les empreses competeixin entre elles de forma equitativa i igualitària al mercat únic en benefici dels consumidors, les empreses i l'economia europea en conjunt.

Juntament amb les autoritats nacionals de competència i els tribunals nacionals, la Comissió Europea aplica les **normes de competència de la UE** per garantir que les empreses competeixin entre elles de forma equitativa. Això contribueix a abaixar els preus i millorar la qualitat, fomenta la innovació i l'eficiència, i ofereix als consumidors més possibilitats d'elecció.

30

Què fa la Unió Europea?

La Comissió pren mesures en relació amb:

- els càrtels o altres acords il·legals entre empreses per evitar competir entre elles o que estableixen preus alts de manera artificial;
 - els casos en què els grans operadors abusen de la seva posició dominant als mercats per intentar expulsar-ne els seus competidors o aplicar preus excessius;
 - les fusions i adquisicions d'empreses que podrien restringir la competència en el mercat únic;
 - el suport financer (ajuts estatals) a les empreses concedit per governs de la UE que pugui distorsionar la competència en el mercat únic en afavorir algunes empreses per davant d'altres; i
- el foment de la cultura de la competència a escala internacional perquè les empreses de la UE gaudeixin d'una competència lleial en els mercats d'altres llocs del món.

L'aplicació de la política de competència beneficia els ciutadans de la UE. Per exemple, el 2020, segons **estimacions prudentes** de la Comissió, l'estalvi dels consumidors gràcies a les prohibicions de càrtels i a les intervencions en concentracions empresarials es va situar entre 14 000 i 23 300 milions d'euros.

Les investigacions de la UE en matèria de pràctiques anticompetitives abasten els béns, les professions i els serveis. La Comissió supervisa l'assistència que els governs de la UE concedeixen a les empreses per garantir que no donen un avantatge deslleial a determinades empreses sobre els competidors. Es permet l'ajut estatal si beneficia les regions menys afavorides, les pimes, la investigació i el desenvolupament, la protecció del medi ambient, la formació, l'ocupació o la cultura.

Les **noves normes** sobre ajuts estatals que es van introduir el gener de 2022 estan en consonància amb els importants objectius de la Unió Europea en virtut del **Pacte Verd Europeu**. Estan concebudes per ajudar els estats membres de la UE a complir els seus ambiciosos objectius en matèria d'acció climàtica i energia mitjançant el suport a projectes de protecció ambiental, entre ells la protecció del clima i la generació d'energia verda.

Així mateix, la UE procura garantir que la legislació segueixi el ritme de la transformació digital. La **Llei de mercats digitals**, per exemple, evitarà que les plataformes en línia que actuen com a guardians imposin condicions injustes a les empreses i als consumidors mitjançant la creació d'una llista clara de comportaments adequats i inadequats. Alhora, la **Llei de serveis digitals** imposarà obligacions vinculants a tota la UE als intermediaris que prestin serveis digitals que connecten els consumidors amb mercaderies, serveis o continguts, cosa que facilitarà que les plataformes més petites s'expandeixin pel mercat únic de la UE.

Més informació: https://ec.europa.eu/competition-policy/index_en

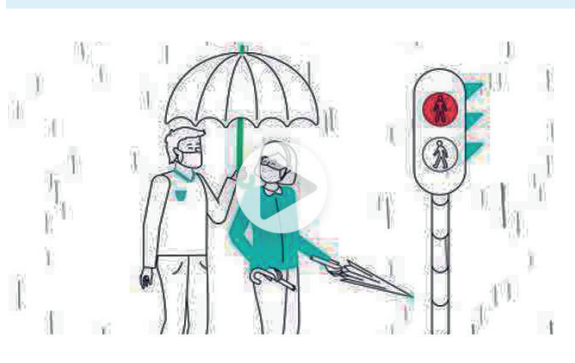
Fiscalitat i duanes

Si bé els governs nacionals fixen i recapten impostos de manera independent, la UE és responsable d'una unió duanera que garanteix la lliure circulació i la seguretat de les mercaderies al mercat únic.

En línies generals, els governs dels estats membres de la UE tenen llibertat per establir la seva legislació fiscal en funció de les seves pròpies prioritats. Tot i això, en fer-ho han de respectar determinats principis fonamentals i assegurar-se que la normativa fiscal nacional no pertorbi el mercat únic de la UE.

La **unió duanera de la UE** facilita el comerç a les empreses, harmonitza els drets de duana aplicables a les mercaderies procedents de fora de la UE i contribueix a la protecció dels ciutadans de la UE i del medi ambient.

Què fa la Unió Europea?

La UE no té una responsabilitat directa en l'establiment o la pujada d'impostos, sinó que supervisa les normes fiscals nacionals per garantir que fomentin l'ocupació i el creixement i assegurar-se que els impostos d'un país no discriminin els consumidors, treballadors o empreses d'altres estats membres.

Els governs de tots els estats membres s'han de posar d'acord a l'hora de prendre decisions de la UE per tal que es tinguin en compte els interessos de tothom. En el cas de determinats impostos, com ara l'**impost sobre el valor afegit** o impostos especials sobre la benzina, el tabac i l'alcohol, els estats membres han acordat unes normes comunes per simplificar el comerç transfronterer tant **en línia** com fora de línia i per garantir la

igualtat de condicions entre les empreses i les plataformes de la UE i de la resta del món.

L'any 2021, la Comissió Europea va **exposar** la seva visió d'un nou sistema de tributació empresarial de la UE per al segle XXI més just i transparent. Conté mesures per reduir la burocràcia, ajudar les petites empreses i lluitar contra l'abús fiscal. Mitjançant la seva **proposta** d'un tipus impositiu mínim per a les empreses multinacionals de com a mínim el 15 %, la Comissió pretén que la UE sigui una de les primeres regions a aplicar l'**acord històric sobre una reforma tributària mundial** del 2021. A la llarga, aquest acord ha de garantir que totes les empreses tributin de manera equitativa, independentment de la seva ubicació.

A fi de garantir unes condicions de competència equitatives arreu del mercat únic, la UE ha d'operar com una única **unió duanera**, amb els mateixos aranzels, estàndards i procediments a l'hora de tractar les mercaderies importades de l'estranger. No s'apliquen drets de duana a les mercaderies que es transporten d'un estat membre a un altre.

A la pràctica, els qui gestionen la unió duanera de la UE són els **serveis duaners nacionals**. S'encarreguen de **protegir** els consumidors, els animals i el medi ambient de les mercaderies que podrien ser perjudicials, i contribueixen a la **lluita contra la delinqüència organitzada, el terrorisme i el contraban**. Les mercaderies, un cop despatxades per les autoritats duaneres, poden circular lliurement o vendre's a qualsevol punt de la UE.

Més informació: https://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en

Espai

La política espacial de la UE contribueix activament a la lluita contra el canvi climàtic, estimula els avenços tecnològics i la innovació i millora la vida de la ciutadania europea.

La tecnologia, les dades i els serveis espacials són essencials per a la vida quotidiana dels europeus (per exemple, per a l'ús de telèfons mòbils, els sistemes de navegació d'automòbils i els caixers automàtics). Els satèl·lits també proporcionen dades i serveis valuosos per a una àmplia gamma d'aplicacions, des del transport, l'agricultura i el medi ambient fins a la resposta a les crisis.

Què fa la Unió Europea?

La UE compta amb una indústria espacial competitiva i en creixement, estimada en 62 000 milions d'euros, que dona feina a més de 230 000 persones i és responsable d'un terç de tots els satèl·lits que hi ha en òrbita actualment.

Els següents components destacats presten diàriament serveis europeus des de l'espai:

- **Copernicus** és el sistema d'observació de la Terra de la UE. Les dades generades pels satèl·lits s'utilitzen en molts àmbits, com ara per seguir el canvi climàtic i els seus efectes o orientar els serveis humanitaris i d'emergència. Les dades de Copernicus s'han fet servir per localitzar embarcacions en perill i per respondre a incendis forestals, terratrèmols i inundacions, ajudant així a salvar vides i béns.

- **Galileo**, el sistema mundial de navegació per satèl·lit de la Unió Europea, ofereix dades de posicionament i temporització exactes i fiables per a tots els modes de transport, vehicles, ferrocarrils, aviació i altres sectors. Gràcies a Galileo, 3 200 milions de telèfons intel·ligents estan equipats amb un sistema de posicionament segur i independent.
- **EGNOS**, el sistema regional de navegació per satèl·lit de la UE, supervisa i corregeix els senyals de navegació per satèl·lit per als usuaris del transport aeri, marítim i terrestre a la major part d'Europa. 426 aeroports de la UE ja empen EGNOS per fer més segurs els aterratges en condicions meteorològiques adverses, cosa que evita retards i desviaments de vols.

El **programa espacial de la UE 2021-2027**, amb un pressupost de 14 900 milions d'euros, es basa en l'èxit d'aquests sistemes i se centra en una coordinació més gran amb altres àmbits d'actuació de la Unió. Té l'objectiu de fomentar el progrés científic i tècnic i donar suport a la competitivitat i capacitat d'innovació de la indústria espacial europea, en particular les petites i mitjanes empreses, les empreses emergents i les empreses innovadores. La Comissió Europea també ha proposat dues noves iniciatives destacades per reforçar la **connectivitat segura per satèl·lit** i la **gestió del trànsit espacial**.

A través dels diferents estats membres de la UE i de l'**Agència Espacial Europea**, la Unió Europea ha desenvolupat tecnologies de categoria mundial en l'exploració espacial. Alguns dels èxits són el desenvolupament de nous coets i satèl·lits i de robots exploradors a la Lluna i a Mart. Tot i que l'exploració espacial és important des del punt de vista estratègic i polític, la UE també està ajudant els científics a desentranar els secrets de l'univers: el 2019, investigadors finançats per la UE van revelar la **primera fotografia d'un forat negre de la història**.

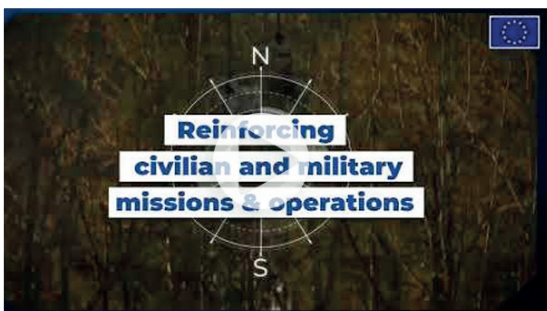
Més informació: https://ec.europa.eu/defence-industry-space/eu-space-policy_en

Afers internacionals i seguretat

La Política Exterior i de Seguretat Comuna permet a la Unió Europea parlar i actuar amb una sola veu en afers internacionals, per abordar els reptes que no es poden resoldre individualment i garantir la seguretat i la prosperitat dels ciutadans de la UE.

Les polítiques les aplica l'Alt Representant de la Unió per a Assumptes Exteriors i Política de Seguretat, amb suport del **Servei Europeu d'Acció Exterior**, el servei diplomàtic de la Unió. Les accions exteriors de la UE es basen en els principis que van inspirar la seva creació i desenvolupament, uns principis que la Unió Europea procura fomentar arreu del món i entre els quals hi ha la pau, la democràcia, l'estat de dret, els drets humans i les llibertats fonamentals.

Què fa la Unió Europea?

En uns moments en què augmenten el nombre i la complexitat de les amenaces a la seguretat, la **Brúixola Estratègica sobre seguretat i defensa de la UE** reforçarà la capacitat d'aquesta per reaccionar davant les crisis i les amenaces en la propera dècada. La Brúixola Estratègica se centra en el següent:

- actuar amb més rapidesa i més decisió en cas de crisi;
- garantir la seguretat dels ciutadans davant d'unes amenaces que canvien ràpidament;
- invertir en les competències i les tecnologies que necessita la UE;
- associar-se amb altres per assolir objectius comuns.

La UE dona suport als països que s'enfronten a conflictes i a crisis. A través del **Fons Europeu de Suport a la Pau** la UE està assumint més responsabilitats com a proveïdor de seguretat a nivell mundial. El Fons subvenciona els costos comuns de les operacions i les missions militars que es duen a terme en el marc de la **política comuna de seguretat i defensa, així com operacions de suport a la pau en cooperació amb socis com la Unió Africana**. Així mateix, reforça les capacitats de defensa dels països socis i d'organitzacions regionals i internacionals, i ha fet una tasca fonamental en el marc de les accions de suport a Ucraïna en resposta a l'agressió militar de Rússia.

Des de la invasió russa d'Ucraïna el febrer del 2022, la UE ha pres diverses mesures per garantir el restabliment de la **seguretat alimentària mundial** mitjançant la cooperació internacional.

La UE i els seus estats membres han continuat sent els majors donants pel que fa a la resposta a la crisi de Síria i han donat **suport a la gent de Síria** i la regió circumdant amb inversions que pugen a més de 27 000 milions d'euros des del 2011.

Global Gateway és la nova estratègia de la UE per impulsar una energia intel·ligent, neta i segura, els transports i les infraestructures digitals i per reforçar els sistemes sanitaris, educatius i de recerca arreu del món. L'objectiu de la Unió Europea, els seus estats membres i les seves institucions financeres, actuant conjuntament com a «equip Europa», és de mobilitzar fins a 300 000 milions d'euros en inversions públiques i privades entre el 2021 i el 2027. Global Gateway constitueix la contribució de la UE a l'Associació per a la Infraestructura i la Inversió Mundials del G7.

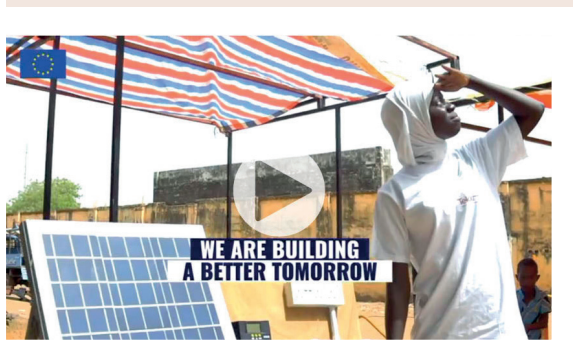
Més informació: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/stronger-europe-world_es

Associacions internacionals

Les associacions i la cooperació al desenvolupament són el nucli de la política exterior de la UE. La Unió Europea i els seus estats membres són el primer proveïdor mundial d'ajuda al desenvolupament.

L'ajuda al desenvolupament és un dels pilars de l'acció de la UE a tot el món, juntament amb la política exterior, la seguretat i la política comercial. La UE promou l'erradicació de la pobresa, el desenvolupament humà, el creixement sostenible i la bona governança. Amb aquest objectiu crea associacions per fer front a reptes mundials com ara el canvi climàtic, l'esgotament dels recursos naturals i la migració irregular. La UE defensa un multilateralisme eficaç i col·labora amb totes les parts interessades, ja que els problemes actuals exigeixen una governança multilateral i una cooperació internacional regulada.

Què fa la Unió Europea?

La UE considera que les associacions internacionals constitueixen una inversió en un futur viable, sostenible i compartit. La UE és un dels grans defensors de l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides i de l'Acord de París sobre el Canvi Climàtic. El **Consens Europeu en matèria de Desenvolupament** defineix la manera com la UE se centra en «les persones, el planeta, la prosperitat, la pau i les associacions» a l'hora de treballar pels **Objectius de Desenvolupament Sostenible**. La UE estructura la seva acció exterior al voltant de:

- les aliances pel **Pacte Verd**;
- les aliances per la ciència, la tecnologia, la innovació i la **transició digital**;
- les aliances pel **creixement sostenible i l'ocupació**, mitjançant entre d'altres la inversió en educació i competències;
- les associacions en matèria de migració;
- la **governança, la pau i la seguretat**, i el **desenvolupament humà**, amb especial èmfasi en les dones i el jovent.

L'Associació Àfrica-UE segueix sent una prioritat clau per a la Unió.

El 2020, la UE va respondre ràpidament a la crisi de la covid-19. El plantejament de l'«**equip Europa**», que combina recursos, coneixements especialitzats i eines de la Unió, dels seus estats membres i de les institucions financeres, ha ajudat els socis de la UE a mitigar l'impacte de la pandèmia. La UE també encapçala els esforços per posar a disposició de tothom vacunes segures i eficaces. El plantejament de l'«**equip Europa**» s'està aplicant ara al pressupost de la UE per a l'acció exterior: l'Instrument de Veïnatge, Desenvolupament i Cooperació Internacional, **Europa Global**.

La UE dedica si fa no fa el 10 % del pressupost a l'acció exterior. Les **delegacions** de la UE treballen colze a colze amb els governs, les organitzacions internacionals, els estats membres de la UE i el sector privat per augmentar la repercussió de l'ajuda europea. En conjunt, el 2020 la UE i els seus estats membres van proporcionar 66 800 milions d'euros d'ajuda.

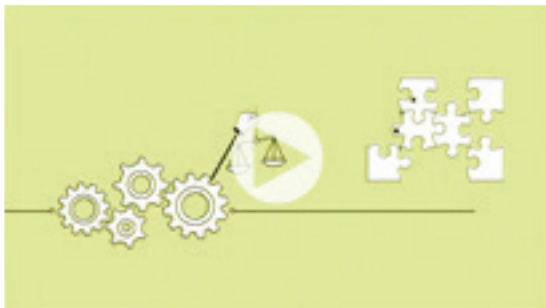
Les accions de la UE a tot el món es regeixen pels valors de respecte dels drets humans, la democràcia i l'estat de dret. El Pla d'Acció de la UE per als Drets Humans i la Democràcia se centra en la protecció i la potenciació de les persones, la construcció de societats resilents, inclusives i democràtiques i la promoció dels drets humans arreu del món. Gràcies al **Pla d'Acció en matèria de Gènere**, la igualtat de gènere i la potenciació de les dones tenen un paper fonamental en la tasca de la UE.

Més informació: https://ec.europa.eu/international-partnerships/home_es
<https://www.youtube.com/user/EUintheWorld>

Veinatge i ampliació de la Unió Europea

La UE fomenta democràcies i economies estables als països veïns mitjançant l'establiment d'associacions fetes a mida basades en interessos compartits i en la cooperació a nivell bilateral o regional.

Què fa la Unió Europea?

La política europea de veïnatge regeix les relacions de la UE amb setze dels seus veïns més propers. Al sud: Algèria, Egipte, Israel, Jordània, Líban, Líbia, Marroc, Palestina*, Síria i Tunísia. A l'est: Armènia, Azerbaidjan, Bielorússia, Geòrgia, Moldàvia i Ucraïna.

L'objectiu principal d'aquesta cooperació és:

- establir els països veïns mitjançant actuacions en els àmbits del desenvolupament econòmic, l'ocupació i les oportunitats per al jovent, la connectivitat del transport i l'energia, la seguretat, i la migració;
- promoure els valors de la bona governança, la democràcia, l'estat de dret i els drets humans;

- facilitar la cooperació a nivell regional, per exemple a través de l'Associació Oriental i la Unió per la Mediterrània.

A més, en els països del veïnatge meridional, la UE col·labora amb els seus socis per resoldre crisis com ara les de Síria o Líbia i per regular els fluxos migratoris.

La política d'ampliació de la UE abasta Albània, Bòsnia i Hercegovina, Geòrgia, Kosovo**, Macedònia del Nord, Moldàvia, Montenegro, Sèrbia, Turquia i Ucraïna. La perspectiva de l'adhesió a la UE és un estímul poderós per a les reformes democràtiques i econòmiques en els països europeus que volen adherir-se a la Unió Europea. Contribueix a promoure la reconciliació i l'estabilitat. Un país europeu només pot esdevenir membre si compleix els estàndards democràtics (com ara l'estat de dret, els drets humans o el respecte i la protecció de les minories); té una economia de mercat operativa i la capacitat de fer front a la pressió competitiva i a les forces del mercat de la UE; i pot assumir les responsabilitats que comporta l'adhesió a la UE.

Turquia és soci de la UE en molts àmbits essencials; no obstant això, en els darrers anys s'ha anat allunyant dels valors i els principis fonamentals de la Unió, raó per la qual, a la pràctica, les negociacions d'adhesió de Turquia estan congelades. La Unió Europea té un interès estratègic en l'existència d'un entorn estable i segur a la Mediterrània oriental i en el desenvolupament d'una relació cooperativa i mútuament beneficiosa amb Turquia.

El 2020 la UE va concedir ajuts per valor de 7 470 milions d'euros a les regions del veïnatge i de l'ampliació per ajudar a mitigar els efectes de la pandèmia de covid-19. La UE ha proporcionat una resposta d'emergència, ha donat suport als sistemes de recerca, de salut i de distribució d'aigua, i ha abordat les conseqüències econòmiques i socials de la pandèmia.

* Aquesta denominació no s'ha d'interpretar com a reconeixement d'un estat de Palestina i es fa servir sense perjudici de la posició que tinguin cada estat membre sobre aquesta qüestió.

** Aquesta denominació s'entén sense perjudici de les posicions sobre el seu estatus i està en consonància amb la Resolució del Consell de Seguretat de les Nacions Unides 1244/1999 i amb el dictamen del Tribunal Internacional de Justícia sobre la declaració d'independència de Kosovo.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/policies/eu-enlargement_es

Comerç

La Unió Europea defensa el lliure comerç. El comerç amb països de fora de la UE sosté directament o indirectament 35 milions de llocs de treball europeus. La UE lluita per uns mercats oberts i regulats, per la igualtat de condicions i per uns estàndards internacionals rigorosos arreu del món.

La UE és la potència comercial més gran del món i una de les economies més obertes. Un terç del producte interior brut de la UE depèn del comerç. Es preveu que el 85 % del creixement mundial futur vingui de fora d'Europa. La UE negocia i celebra acords comercials internacionals en nom dels estats membres.

Què fa la Unió Europea?

La política comercial de la UE no només abasta el comerç de béns i serveis sinó també qüestions com ara els aspectes comercials de la propietat intel·lectual i la inversió estrangera directa.

El febrer del 2021 la Comissió Europea va presentar una nova estratègia comercial de la UE que estableix tres objectius principals:

1. donar suport a la recuperació i la transformació de l'economia de la UE de manera que afavoreixi els nostres objectius verds i digitals;
2. configurar les normes mundials per tal de garantir que siguin justes i sostenibles;
3. incrementar la capacitat de la UE per defensar els seus interessos i fer valer els seus drets.

Al nucli de l'estratègia hi ha el compromís de reformar l'Organització Mundial del Comerç perquè pugui respondre més bé als reptes del comerç modern.

La política comercial pot tenir un paper important en la lluita contra el canvi climàtic i la degradació del medi ambient. Per tant, la UE millorarà l'aplicació i l'execució dels capítols sobre desenvolupament sostenible dels acords comercials. Concretament, la UE proposarà que el respecte de l'Acord de París sobre el Canvi Climàtic sigui un element essencial dels futurs acords comercials i d'inversió.

La Unió Europea advoca per un comerç obert i just i lluita contra el proteccionisme. Manté un equilibri entre l'obertura del mercat i la garantia que es defensa les persones i les empreses contra les pràctiques comercials deslleials. Amb el recent nomenament de l'alt responsable de l'aplicació de la política comercial, la UE està fent especial èmfasi a maximitzar els beneficis dels acords comercials per a les empreses, en particular les pimes i els agricultors, i a garantir que els seus socis comercials compleixin els seus compromisos, especialment pel que fa al desenvolupament sostenible.

La UE té 46 acords comercials en vigor amb 78 socis de tot el món. El 2020, la UE va arribar a un nou acord sobre comerç amb Mèxic i va entrar en vigor l'acord comercial amb el Vietnam. En el seu primer any, l'acord amb el Japó ja ha impulsat les exportacions de la Unió, amb un creixement de gairebé el 7 % en els primers deu mesos de vigència.

Després de la sortida del Regne Unit de la Unió Europea el 31 de gener del 2020, la UE i el Regne Unit van signar l'Acord de Comerç i Cooperació entre la UE i el Regne Unit el 30 de desembre de 2020.

Ajuda humanitària i protecció civil

La UE, juntament amb els seus estats membres, es troba entre els primers donants mundials d'ajuda humanitària. Proporciona assistència essencial a milions de persones arreu del món i coordina l'ajuda d'emergència a Europa i a nivell mundial.

La Unió Europea respon a situacions de crisi i garanteix una prestació ràpida i eficaç d'ajuda de socors a través de dos canals principals: **ajuda humanitària** i **protecció civil**. La UE aspira a:

- salvar i preservar vides humanes, prevenir i alleujar el patiment humà i salvaguardar la integritat i dignitat de les poblacions afectades per catàstrofes naturals i crisis d'origen humà;
- donar una resposta ràpida a les situacions d'emergència tant dins com fora de la UE;
- reduir els riscos de catàstrofe, per exemple, mitjançant mesures per mitigar les conseqüències del canvi climàtic;
- millorar la preparació davant de les catàstrofes, per exemple, amb sistemes d'alerta ràpida;
- facilitar la transició quan finalitza l'operació d'emergència, enllaçant amb estratègies d'ajuda al desenvolupament;
- reforçar la resiliència general de les poblacions, per exemple, invertint en mesures que els ajudin a preparar-se per a futurs desastres; i
- protegir i garantir el futur de les criatures atrapades en catàstrofes.

Què fa la Unió Europea?

En col·laboració amb diferents socis, la UE dona suport a operacions humanitàries a 110 països des de fa més de trenta anys. El 2021 la UE va aportar més de 2 400 milions d'euros en ajuda humanitària. És un dels principals donants humanitaris en moltes crisis, en les quals proporciona, per exemple:

- ajuda d'emergència per a les persones que fugen de la invasió russa d'Ucraïna;
- ajuda humanitària per a refugiats i desplaçats interns a Bangladesh, Etiòpia, Somàlia i Iemen;
- ajuda d'emergència a les persones desplaçades a l'interior de Síria i als refugiats a països veïns;
- projectes humanitaris de salvament i assistència a les comunitats més damnificades de la República Centreafricana i Sudan del Sud;
- ajuda d'emergència mitjançant el **pont aeri humanitari** en països fràgils i en conflicte, com l'Afganistan.

La UE també envia equips de resposta a emergències i canalitza ajuda a regions afectades dins de la UE i arreu del món a través del seu **Mecanisme de Protecció Civil**, per exemple:

- responen a la pandèmia de covid-19 a Europa i a tot el món, en particular mitjançant la distribució de material relacionat amb la covid-19 a través de **rescEU** i repatriant els europeus que havien quedat atrapats a l'estranger;
- enviant experts i equipament a països afectats per terratrèmols (Haití), erupcions volcàniques (Tonga), incendis forestals (Balcans Occidentals i regió del Mediterrani) i per contenir el brot d'Ebola a Guinea el 2021;
- canalitzant milions d'articles d'emergència (com ara farmacioles, tendes de campanya i llits) cap a Ucraïna i els països veïns en l'operació més gran que s'ha executat d'ençà que es va crear el Mecanisme.

Més informació: <https://ec.europa.eu/echo/>

EC Civil Protection & Humanitarian Aid

@eu_echo

Drets fonamentals

La UE garanteix una sèrie de drets fonamentals. El respecte dels drets fonamentals és un valor comú per a la Unió Europea i els seus estats membres i guia l'acció de la UE tant dins com fora de les seves fronteres.

La UE no és només un mercat comú de productes i serveis. Els europeus comparteixen els valors i drets establerts als Tractats de la UE i a la [Carta dels Drets Fonamentals de la UE](#).

Què fa la Unió Europea?

La [Carta dels Drets Fonamentals de la UE](#) reuneix tots els drets individuals, civils, polítics, econòmics i socials de què gaudeixen els ciutadans de la UE. Aquests drets, que estan **garantits** als països de la UE i on s'aplica el dret de la UE, inclouen la dignitat humana, la llibertat d'expressió i associació, el dret a la no discriminació, el dret d'asil i el dret a un jutge imparcial.

A més, la Carta consagra drets específics vinculats a la ciutadania de la UE en virtut del Tractat de la Unió Europea, ja que concedeix als ciutadans de la UE:

- la llibertat de [circular, viure, treballar i estudiar a qualsevol país de la UE](#);
- el dret de sufragi actiu i passiu a les eleccions [locals i europees](#);
- el dret de presentar una [petició](#) davant del Parlament Europeu;
- el dret de presentar una [reclamació](#) davant del [Defensor del Poble Europeu](#);
- el dret a la [protecció consular](#) fora de la UE.

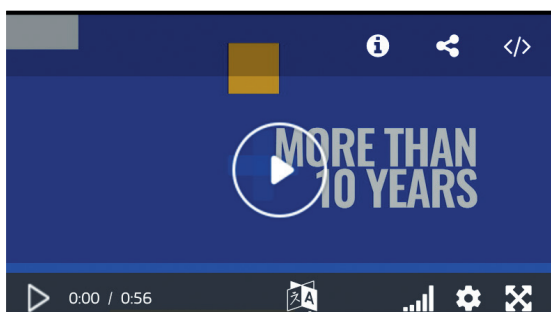
La protecció dels drets fonamentals també es garanteix a través de legislació específica de la UE, com el [Reglament general de protecció de dades](#), [normativa](#) que busca prevenir la [discriminació](#) per motius de sexe, raça, ètnia, religió, discapacitat, edat o orientació sexual, i [normativa de protecció dels denunciants d'irregularitats i de les víctimes de delictes](#).

La UE també garanteix la protecció dels drets fonamentals mitjançant mesures estratègiques específiques i una estreta cooperació amb els països de la Unió i la societat civil, per exemple, en matèria de delictes d'odi i incitació a l'odi, igualtat de gènere i no discriminació, justícia civil i penal, digitalització de la justícia, protecció de dades, defensa de l'estat de dret, drets de la infància i drets dels consumidors.

La creació legislativa i la formulació de polítiques públiques de la UE en l'àmbit dels drets fonamentals compta amb el suport del programa [Ciutadans, Igualtat, Drets i Valors](#).

La UE treballa per aconseguir [una Unió de la igualtat](#) mitjançant un conjunt d'estratègies destinades a combatre els estereotips i crear condicions que garanteixin que tothom pugui participar plenament i lliurement en la societat europea.

La Unió Europea també promou i defensa els valors universals a tot el món. El 2021, la UE va posar en marxa el [programa mundial de drets humans i democràcia](#), per valor de 1 500 milions d'euros, que s'executarà entre el 2021 i el 2027. La UE també ha establert un [règim de sancions en matèria de drets humans d'abast mundial](#) que permet aplicar sancions de manera més eficaç als responsables de vulneracions greus a escala mundial.

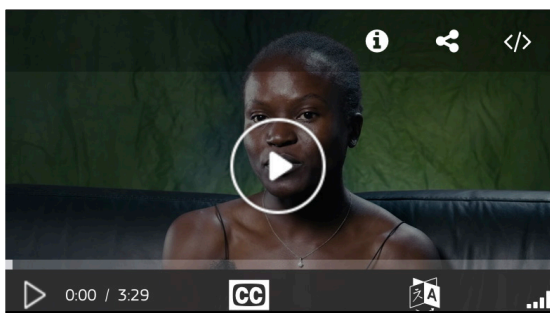
Més informació: https://ec.europa.eu/info/topics/justice-and-fundamental-rights_en

Justícia i estat de dret

La Unió Europea vetlla per garantir una aplicació uniforme del dret de la UE, resoldre problemes jurídics transfronterers per als seus ciutadans i promoure i defensar l'estat de dret.

La UE s'esforça per crear un espai de justícia on els ciutadans i les empreses puguin resoldre problemes jurídics en altres estats membres de la UE de la mateixa manera que al seu país d'origen. Un espai de justícia comú sense fronteres ni fissures garantirà que els ciutadans puguin comptar amb un conjunt de drets i l'accés a la justícia a tota la Unió Europea.

Què fa la Unió Europea?

Els ciutadans de la UE poden viure, estudiar, treballar i fer negocis a qualsevol lloc de la UE. Això pot suposar que hagin de tractar amb les autoritats judicials d'un altre estat membre.

La UE té l'objectiu de reforçar la confiança recíproca entre els òrgans jurisdiccionals i les administracions dels estats membres de la UE perquè reconeixin mútuament les seves resolucions judicials respectives. Això és especialment rellevant en els procediments civils relacionats amb divorcis, custòdia dels fills i demandes de pensió alimentària.

L'Agència de la Unió Europea per a la Cooperació Judicial Penal (**Eurojust**) facilita la cooperació entre les autoritats judicials nacionals per ajudar a lluitar contra delictes greus com ara la corrupció, el terrorisme i el tràfic i la distribució de drogues. L'**ordre de detenció europea**, per exemple, ha substituït els llargs procediments d'extradició per tornar delinqüents sospitosos o condemnats al país on seran o han estat jutjats. D'altra banda, l'**Estratègia de la UE sobre els drets de les víctimes** pretén garantir que totes les víctimes de delictes a la UE tinguin el suport i la protecció que necessiten.

El **Tribunal de Justícia de la Unió Europea** vetlla perquè el dret de la UE s'apliqui de la mateixa manera a tots els estats membres. La Unió Europea treballa per la **modernització dels sistemes judicials de la UE** a fi de seguir el ritme de la transformació digital i garantir un accés més fàcil i ràpid a la justícia. Es pot fer un seguiment dels avenços gràcies al **quadre d'indicadors de la justícia a la UE**, que proporciona dades sobre l'eficiència, la qualitat i la independència dels sistemes judicials de tots els estats membres, mentre que el **portal e-Justícia** ofereix una finestra única per a tots els assumptes relacionats amb la justícia.

L'**estat de dret** –un dels **valors fonamentals de la UE**– implica que uns sistemes judicials independents i eficients han d'oferir una protecció judicial adequada a tothom a la Unió. És necessari per protegir tots els altres valors i és essencial per al funcionament de la UE. Així mateix, garanteix l'aplicació del dret de la UE i l'eficiència del mercat interior i fomenta la confiança mútua, cosa que possibilita un entorn empresarial propici.

La UE treballa amb els estats membres per **defensar i reforçar l'estat de dret** mitjançant el **mecanisme de revisió de l'estat de dret** i proporcionant **suport tècnic i finançament** per a les reformes de la justícia.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights_es
https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/upholding-rule-law/rule-law_es

Igualtat de gènere

La igualtat entre dones i homes és un valor fonamental de la Unió Europea que es remunta al Tractat de Roma de 1957. La UE continua treballant per lluitar contra la discriminació per motius de gènere i fer realitat la igualtat de gènere.

Tot i que se suposa que les dones a Europa gaudeixen d'igualtat, empoderament i seguretat, arreu de la UE continuen estant sobrerrepresentades als sectors menys remunerats, infrarepresentades als llocs de presa de decisions en la política i les empreses i guanyen, de mitjana, un 13 % menys que els homes. La violència de gènere i l'assetjament encara estan molt estesos.

40

Què fa la Unió Europea?

La tasca de la UE en matèria d'igualtat de gènere està impulsada per l'**Estratègia per a la Igualtat de Gènere 2020-2025**. Els seus objectius són posar fi a la violència de gènere, combatre els estereotips de gènere, eliminar les bretxes de gènere en el mercat de treball i promoure l'equilibri entre dones i homes en la presa de decisions i l'activitat política. L'estratègia continua la feina de les iniciatives de la UE en matèria d'igualtat de gènere de les últimes dècades.

Per tal de garantir el compliment del principi d'igualtat de retribució per la mateixa feina consagrat al Tractat de Roma, la Comissió Europea ha proposat mesures de **transparència salarial**, com ara l'obligació per a les grans empreses d'informar sobre la bretxa salarial entre dones i homes. A més, els treballadors tenen dret a una indemnització per discriminació salarial.

La violència contra les dones és una de les formes de discriminació per raó de gènere més persistents a Europa. La Comissió ha proposat **noves normes a escala de la UE per combatre la violència contra les dones i la violència domèstica**, que pretenen castigar els delinqüents i garantir més protecció a les dones, també en línia. Tots els estats membres de la UE, així com la mateixa Unió Europea, han signat el Conveni del Consell d'Europa sobre Prevenció i Lluita contra la Violència contra les Dones i la Violència Domèstica (**Conveni d'Istanbul**).

La UE també **treballa per ajudar les dones a trencar el sostre de vidre** a les empreses i la política i per impulsar la seva participació en el sector digital. En particular, la Comissió està intentant millorar l'**equilibri de gènere en els consells d'administració** de les empreses cotitzades més grans de la UE.

Però la vida no només és feina i diners. La **Directiva relativa a la conciliació de la vida familiar i la vida professional**, que va entrar en vigor el juliol del 2019 i s'havia d'incorporar a l'ordenament jurídic dels estats membres com a tard l'agost del 2022, introdueix nous drets que han de contribuir al repartiment equitatiu de les responsabilitats assistencials entre dones i homes. Aquests drets abasten la paternitat o els permisos parentals i per a cuidadors, així com les fórmules de treball flexible per a pares o mares i cuidadors.

La UE aspira a millorar la vida de les nenes i les dones d'arreu del món mitjançant el seu **Pla d'Acció en matèria de Gènere III**, que promou les qüestions d'igualtat de gènere en la seva acció exterior, per exemple en àmbits com la cooperació per al desenvolupament i les negociacions comercials. La UE també ha liderat les negociacions per incloure objectius en matèria d'igualtat de gènere a l'**Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides**.

La UE aspira a millorar la vida de les nenes i les dones d'arreu del món mitjançant el seu **Pla d'Acció en matèria de Gènere III**, que promou les qüestions d'igualtat de gènere en la seva acció exterior, per exemple en àmbits com la cooperació per al desenvolupament i les negociacions comercials. La UE també ha liderat les negociacions per incloure objectius en matèria d'igualtat de gènere a l'**Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides**.

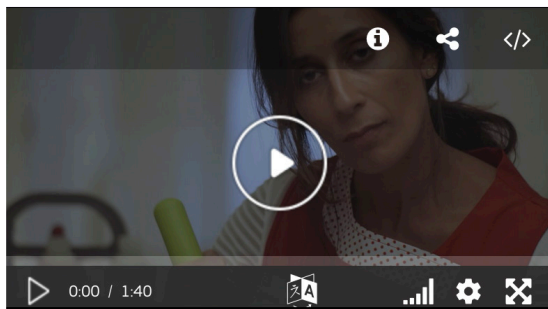
Més informació: https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/gender-equality_es

Racisme i igualtat

La UE aspira a garantir que tothom, independentment del seu origen, pugui gaudir de les llibertats i els drets fonamentals, així com de la seva participació en igualtat de condicions a la societat.

Per bé que la discriminació per motius d'origen racial o ètnic està prohibida a la UE, el racisme i la discriminació racial persisteixen. La UE treballa per lluitar contra el racisme i la intolerància en tots els fronts.

Què fa la Unió Europea?

La UE intensifica els esforços per lluitar contra el racisme i la discriminació a través del **Pla d'Acció de la UE Antiracisme 2020-2025** i el nomenament de la primera **coordinadora per a la lluita contra el racisme**.

La UE rebutja i condemna totes les formes de racisme i intolerància. El Pla d'Acció Antiracisme estableix una sèrie de mesures per:

- lluitar contra el racisme i la discriminació racial a través de la legislació i més enllà d'aquesta, i garantir que s'apliqui sobre el terreny la **legislació de la UE** que prohibeix la **incitació a l'odi i els delictes d'odi**, també en línia;
- intensificar l'acció contra el racisme estructural;
- ajudar a donar més veu a les persones d'origen racial o ètnic minoritari i reunir actors de tots els nivells en un esforç comú per construir una vida sense racisme ni discriminació per a ningú;
- **proporcionar finançament** per construir societats inclusives i promoure la tolerància i el pluralisme;
- promoure la diversitat entre el personal de la Comissió Europea i garantir un lloc de treball inclusiu i sense discriminació per a tothom, independentment de l'origen racial o ètnic o del color de la pell de les persones.

La desigualtat de tracte per motius d'origen racial o ètnic, també en l'àmbit laboral, està prohibida en virtut de la Directiva sobre igualtat racial, la Directiva relativa a la igualtat de tracte a la feina i en l'ocupació i la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea.

S'han posat en marxa polítiques per combatre formes específiques de racisme. Per exemple, l'**estratègia de la UE de lluita contra l'antisemitisme té per objecte prevenir totes les formes d'antisemitisme**, fomentar la vida jueva i promoure la memòria històrica i l'ensenyament de l'Holocaust. També hi ha vigent un **marc estratègic** per promoure la igualtat de la població gitana.

La **Directiva sobre els drets de les víctimes** protegeix les víctimes de delictes d'odi. L'**Estratègia de la UE sobre els Drets de les Víctimes 2020-2025** pretén garantir que totes les víctimes de delictes rebin suport i protecció independentment del lloc d'Europa on s'hagi comès el delicte.

La UE també està compromesa a prevenir i contrarestar la propagació de l'odi en línia sense deixar de protegir la llibertat d'expressió. El **codi de conducta del 2016 sobre la lluita contra la incitació il·legal a l'odi en línia** ha permès que els usuaris alertin de la incitació a l'odi en línia i que les plataformes revisin i eliminin ràpidament els continguts il·lítics o nocius.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/racism-and-xenophobia_en

Igualtat de les persones LGTBIQ

La UE garanteix una sèrie de drets fonamentals als seus ciutadans i els protegeix de la discriminació. Això és aplicable també als qui formen part de la comunitat LGTBIQ.

Aproximadament el 76 % dels europeus enquestats el 2019 considerava que les persones gais, lesbianes o bisexuals han de tenir els mateixos drets que les persones heterosexuales. Tot i això, les persones lesbianes, gais, transgènere, bisexuals, intersexuals i queer (LGTBIQ) poden ser objecte de discriminació, així com de discursos d'odi i violència, en molts àmbits.

Què fa la Unió Europea?

El 2020, la Comissió Europea va adoptar la seva primera **Estratègia per a la Igualtat de les Persones LGTBIQ**, que aborda la discriminació, la seguretat, la inclusivitat i la igualtat.

L'estratègia es fonamenta en més de vint anys d'acció a la UE. D'ençà del 1999, la Unió Europea és **competent per intervenir en els casos de discriminació per raó d'orientació sexual**. L'acció de la UE inclou:

- la **Directiva marc per a la igualtat de tracte en l'ocupació**, que obliga tots els països de la UE a brindar protecció jurídica davant de la discriminació i l'assetjament per motius d'orientació sexual pel que fa a les sol·licituds de feina, la promoció, la formació, les condicions de treball i la retribució i l'acomiadament.
- la **Directiva refosa sobre gènere**, que protegeix les persones trans davant de la discriminació en la seva vida professional per raó de reassignació de gènere, i la **Directiva sobre igualtat de gènere en matèria de seguretat social** per protegir les persones de la discriminació en l'àmbit de la seguretat social.
- la **Directiva sobre els drets de les víctimes**, que va establir un conjunt de drets vinculants per a les víctimes de discursos d'odi o de violència i obliga els països de la UE a garantir que es puguin exercir.

A diversos llocs del món, les relacions entre persones del mateix sexe encara estan tipificades com a delictes i les persones LGTBIQ amb prou feines reben protecció. La Unió Europea **anima** altres països a garantir que l'orientació sexual, la identitat de gènere o les característiques sexuals no puguin ser motiu de violència o de sancions penals.

La UE també és un dels principals donants a nivell mundial per a projectes dedicats a combatre la discriminació contra les persones, principalment a través de l'Instrument Europeu per a la Democràcia i els Drets Humans. Des del 2016, la UE ha donat suport a projectes a Àsia, Àfrica, Amèrica Llatina i Europa Oriental. El 2018 la Unió va crear un fons per donar suport a activistes i organitzacions en les zones on la gent està exposada a un risc de discriminació més gran.

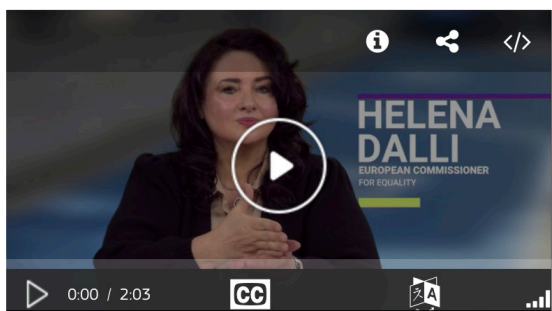
Més informació: https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/lesbian-gay-bi-trans-and-intersex-equality_en

Discapacitat

La Unió Europea promou la inclusió activa i la participació plena en la societat i l'economia de les persones amb discapacitat en igualtat de condicions amb les altres, i les protegeix de la discriminació i la violència.

A tota la UE, uns 87 milions de persones tenen algun tipus de discapacitat. Gaudeixen dels mateixos drets i les mateixes llibertats fonamentals que la resta de gent, inclòs el dret a la igualtat i la no discriminació, així com el de no patir explotació, violència ni abusos. La UE treballa per crear una Europa sense barreres que empoderi les persones amb discapacitat i els permeti gaudir plenament dels seus drets.

Què fala Unió Europea?

La UE i tots els estats membres són part a la [Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat](#). A més, la [Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea](#) i els Tractats de la UE obliguen la Unió a promoure polítiques que abordin els drets i les necessitats de les persones amb discapacitat.

L'[Estratègia sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat 2021-2030](#), ancorada a la Convenció de les Nacions Unides i basada en la seva antecessora i en el [pilar europeu de drets socials](#), estableix iniciatives concretes per garantir que les persones amb discapacitat puguin:

- gaudir del mateix dret a la lliure circulació que la resta de persones. La [targeta d'estacionament de la UE](#) i la [targeta europea de discapacitat](#), que ja s'han posat a prova en vuit estats membres, faciliten el reconeixement mutu de la condició de discapacitat i dels drets entre els països de la UE;
- augmentar la participació en el mercat laboral gràcies a mesures específiques per millorar les oportunitats d'ocupació;
- viure de manera independent, on vulguin i amb qui triïn. El centre de recursos «AccessibleEU» contribuirà a millorar l'accés al transport, als edificis, a la informació, als mitjans audiovisuals, a les comunicacions i a les tecnologies;
- participar a la societat i l'economia i estar protegides contra la discriminació i la violència. L'objectiu de l'estratègia és garantir també la igualtat d'oportunitats en matèria de justícia, educació, cultura, esport i turisme, així com l'accés a aquests àmbits.

En els darrers anys, una sèrie d'iniciatives i actes legislatius de la UE han contribuït a millorar la vida de les persones amb discapacitat a Europa. La [Llei europea d'accessibilitat](#) estableix requisits vinculants per a l'accessibilitat de determinats productes i serveis clau. També hi ha [normes](#) específiques per garantir la protecció davant de la discriminació, així com la igualtat de tracte a la feina i l'ocupació.

La UE també s'ha compromès a fomentar la sensibilització pel que fa als reptes a què s'enfronten diàriament les persones amb discapacitat i sobre les eines que necessiten per millorar la seva vida. El Dia Europeu de les Persones amb Discapacitat, que se celebra cada any a principis de desembre, ajuda a fer conèixer les qüestions relacionades amb la discapacitat al públic general. Cada any, el [Premi Ciutat Accessible](#) reconeix una ciutat que ha fet grans esforços per ser més accessible.

Més informació: <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1137&langId=es>

Persones de més de cinquanta anys

La UE treballa per ajudar la gent a viure de manera saludable, activa i independent durant el màxim temps possible. Complementa l'acció dels estats membres en àmbits com l'ocupació, la salut i l'educació, i coordina l'acció comuna davant de les epidèmies.

Les tendències demogràfiques indiquen que la proporció de persones grans a la Unió Europea augmentarà de manera significativa durant les properes dècades. El Llibre Verd de la Comissió Europea sobre l'Envel·liment ha obert un debat sobre els reptes i les oportunitats d'una societat europea que envelleix. Els països de la UE aborden aquestes repercussions de l'envelliment millorant els sistemes educatius i de formació, fomentant una vida laboral més prolongada i plena i impulsant reformes en l'àmbit de la protecció social, per exemple, en matèria de pensions i prestacions de dependència.

Què fa la Unió Europea?

La Unió Europea ha il·legalitzat la discriminació laboral per motius d'edat. La xarxa europea d'organismes nacionals per a la igualtat ajuda a garantir que les normes de la UE sobre igualtat i no discriminació s'apliquen de manera uniforme a tota la UE.

Les iniciatives de la UE, com l'Agenda de Capacitats Europea, el Pacte per les Capacitats i el Pla d'Acció d'Educació Digital ajuden a preparar les persones per a un món laboral en transformació. Els projectes finançats pel Fons Social Europeu Plus ajuden milions d'europesos cada any a adquirir noves competències i a trobar feines més bones.

Tant si és per motius de progressió professional o amb vista al propi desenvolupament personal, mai no és tard per aprendre.

A través d'Erasmus+, les persones de més de cinquanta anys poden accedir a un ampli ventall d'oportunitats: des de cursos i formació al lloc de treball fins a projectes finançats per la UE.

EURES, la xarxa europea de mobilitat professional, ajuda els qui busquen feina en un altre estat membre, alhora que les normes de la Unió Europea faciliten la coordinació dels sistemes nacionals de seguretat social, de manera que es protegeixen els drets de les persones que es desplacen o es jubilen a Europa.

El producte paneuropeu de pensions individuals, un nou règim voluntari de pensions, ara ofereix més opcions a les persones i els permet de continuar estalviant en el mateix producte, fins i tot si es traslladen a un altre país de la UE. La Comissió publica cada tres anys un informe sobre l'adequació present i futura dels ingressos durant la vellesa en els estats membres. Mitjançant l'Estratègia sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat per al període 2021-2030, la UE contribuirà a abordar les llacunes en l'àmbit de la protecció social per a les persones amb discapacitat, per exemple, en matèria de plans de pensions.

La UE actua en àmbits molt diversos, com ara la promoció d'estils de vida saludables, el foment d'uns serveis sanitaris més eficaços i sostenibles, la prevenció de malalties i el reforçament de la lluita contra el càncer.

La UE ofereix suport financer a organitzacions no governamentals que promouen el dret a un tracte just i que treballen per fer front a la discriminació per edat, com ara AGE Platform Europe.

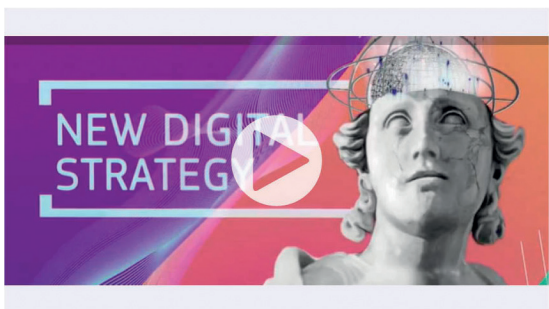
Més informació: <https://ec.europa.eu/social/home.jsp>

Economia i societat digitals

La Comissió està decidida a fer de la dècada del 2020 la dècada digital d'Europa. Treballa per garantir que les tecnologies digitals beneficiïn tothom i contribueixin alhora a aconseguir la neutralitat climàtica com a tard el 2050 i a garantir el lideratge d'Europa en l'economia digital.

Les tecnologies digitals no havien estat mai tan importants a la nostra vida. Durant la crisi de la covid-19 van permetre que les persones continuessin en contacte i que les empreses continuessin funcionant i han demostrat ser essencials per a l'educació i la formació. També són crucials per lluitar contra el canvi climàtic, en particular mitjançant sistemes intel·ligents d'energia i de transport.

Què fa la Unió Europea?

Ja s'han establert les bases per a la transformació digital. L'acció de la Unió Europea ha aportat beneficis com ara:

- posar fi a les tarifes suplementàries d'**itinerància** quan la gent fa servir els dispositius mòbils en els viatges per la UE;
- accedir a **continguts en línia** mentre es viatja per la UE;
- normes estrictes de la UE en matèria de protecció de dades personals;
- punts d'**accés wifi** públics gratuïts arreu de la UE;
- **noves normes** per garantir un millor accés als llocs web públics per a persones amb discapacitat;
- lluita contra les **notícies falses** i la **desinformació en línia**.

L'**estratègia digital** proposada per la Unió Europea continuarà treballant en solucions digitals que beneficiïn les persones, les empreses i el planeta. Se centra en tres objectius principals: tecnologia que funcioni per a les persones, una economia justa i competitiva i una societat oberta, democràtica i sostenible.

La Comissió Europea ha proposat un conjunt complet de **normes** perquè les plataformes digitals que operen a Europa protegeixin els drets fonamentals dels ciutadans en línia, abordin les accions en línia perjudicials i fomentin la innovació. A banda, l'estratègia també cobreix des de la **ciberseguretat** i les **dades** a l'**educació digital** i la **democràcia**. La **Brúixola Digital** que s'ha proposat tradueix els objectius generals d'Europa per al 2030 en **objectius concrets**. La salvaguarda dels valors de la UE, els drets fonamentals i la seguretat de les persones en són un element clau.

El **programa Europa Digital**, amb més de 7 500 milions d'euros en finançament entre el 2021 i el 2027, impulsarà la inversió en àmbits com la **supercomputació**, la **intel·ligència artificial** i les **competències digitals**. També garantirà un ampli ús de les tecnologies digitals en tota l'economia i la societat, en particular a través de **centres d'innovació digital**.

Altres programes també donaran suport a la transició digital, per exemple **Horitzó Europa**, que se centra en la recerca i el desenvolupament tecnològic, i els aspectes digitals del **Mecanisme «Connectar Europa»**. A més, en el marc del fons de recuperació **NextGenerationEU**, els països de la UE han de destinar el 20 % de la seva ajuda financera del **Mecanisme de Recuperació i Resiliència** a la transformació digital.

Més informació: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en>

Una internet més segura

La UE té les normes sobre protecció de dades i privadesa més estrictes del món. Aquestes normes contribueixen a garantir que l'entorn en línia sigui segur i just tant per als ciutadans com per a les empreses i a protegir les persones, en particular els infants, de continguts il·lícits i nocius.

El ràpid creixement dels serveis en línia en els darrers anys ha reportat molts beneficis als europeus, però també possibles nous riscos. Aquesta és la raó per la qual la UE treballa contínuament per garantir que la seva legislació segueixi el ritme de la transformació digital i que allò que és il·legal fora de línia també ho sigui en línia.

Què fa la Unió Europea?

La protecció de les dades personals i la privacitat són **drets fonamentals** a la Unió Europea. Fa dècades que la UE aplica normes rigoroses de **protecció de dades** i de la privacitat. La llei atorga drets a les persones en matèria de protecció de dades i confidencialitat de les comunicacions que les organitzacions que tracten les seves dades han de respectar. Com a resposta a les realitats de l'era d'internet, el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD) atorga als individus **drets** jurídicament protegits, com ara el dret a l'oblit.

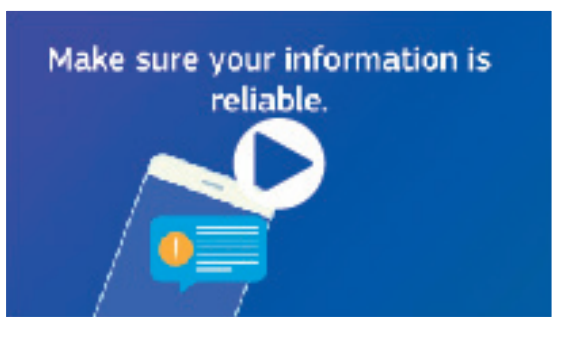
Paral·lelament, la UE lidera els esforços per fer del món digital un lloc segur. L'**Estratègia de Ciberseguretat** pretén reforçar la resiliència col·lectiva d'Europa davant de les ciberamenaces i ajudar a garantir que tots els ciutadans i les empreses puguin

beneficiar-se de serveis i eines digitals fiables i dignes de confiança.

La Comissió lluita contra la propagació de la desinformació i la informació errònia en línia per garantir la protecció dels valors europeus i els sistemes democràtics. Algunes iniciatives en aquest àmbit són el **Pla d'Acció** i el **Codi de Bones Pràctiques** en matèria de Desinformació per lluitar contra les notícies falses i la desinformació; el **Pla d'Acció per a la Democràcia Europea** i l'**Observatori Europeu de Mitjans Digitals**.

El **Codi de conducta de la UE per a la lluita contra la incitació il·legal a l'odi a internet** vol garantir que les sol·licituds d'eliminació de continguts racistes i xenòfobs es tramitin amb celeritat. Les empreses, entre les quals hi ha Facebook, Twitter, Instagram i Snapchat, s'han compromès a revisar la majoria d'aquestes sol·licituds en menys de vint-i-quatre hores i a retirar els continguts corresponents en cas necessari.

La seguretat dels menors a internet és primordial. L'**Estratègia europea a favor d'una Internet més adequada per als infants** ha influït en les **polítiques nacionals** de la majoria de països de la UE i ha establert una referència mundial pel que fa a la protecció i l'empoderament dels infants a internet. La xarxa de centres per una internet més segura, finançada per la UE, contribueix a conscienciar sobre la seguretat a internet i a fomentar la participació dels menors. Les **noves normes** sobre serveis de comunicació audiovisual exigeixen que les plataformes d'intercanvi de vídeos en línia adoptin mesures per restringir l'accés dels infants a continguts nocius, mentre que la **Llei de serveis digitals** proposada preveu obligacions concretes per fer front a riscos significatius per al benestar dels menors. La Comissió també ha presentat una **Estratègia de la UE per a una lluita més eficaç contra l'abús sexual de menors**.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/shaping-europe-digital-future_es

@BetterNet4EU @safeinternetday

Ciutadania i democràcia

La Unió Europea fomenta la transparència i la participació democràtica en un sistema polític europeu just i equitatiu i promou de manera activa la participació ciutadana en el procés de presa de decisions de la UE.

La Unió Europea es regeix pel principi de democràcia representativa: els ciutadans estan directament representats a la UE en el Parlament Europeu, mentre que els estats membres tenen la seva representació en el Consell Europeu i en el Consell de la UE. La UE treballa per protegir la democràcia europea, fomentar les eleccions lliures i justes, i defensar **els drets electorals dels ciutadans de la Unió**.

Què fa la Unió Europea?

Les eleccions al Parlament Europeu del 2019 van registrar la participació electoral més alta en vint anys (de més del 50 %), cosa que denota la bona salut de la participació democràtica dels ciutadans de la UE i el desig de ser escoltats.

La **Conferència sobre el futur d'Europa** es va posar en marxa arran del compromís de la Unió d'escoltar els ciutadans i donar-los més veu sobre l'acció de la UE i sobre com serveix els seus interessos. Aquesta iniciativa d'un any de durada va brindar una oportunitat única als europeus per intercanviar idees i expectatives mitjançant una sèrie de **debats** i **converses** dirigits pels ciutadans.

Els ciutadans de la UE poden contribuir al procés europeu de presa de decisions de maneres diferents. El lloc web **Digue-hi la teva** ofereix als ciutadans i les empreses l'oportunitat de compartir els punts de vista sobre les noves polítiques de la UE i la legislació vigent. D'altra banda, la **iniciativa ciutadana europea** permet que els ciutadans instin la Comissió Europea a proposar legislació relativa a àmbits que són competència de la UE, sempre que una iniciativa hagi recollit un milió de firmes en almenys set estats membres. Els **Diàlegs amb els ciutadans** brinden als europeus l'oportunitat de plantejar preguntes als polítics de la UE, traslladar-los observacions i fer-los saber de quina manera els afecten les polítiques de la Unió.

El **Pla d'acció per a la democràcia europea** pretén empoderar els ciutadans i consolidar la democràcia a la UE per mitjà de mesures per promoure eleccions lliures i netes, lluitar contra la **desinformació** i reforçar la llibertat dels mitjans de comunicació. Dins de la tasca que fa en aquest àmbit, la Comissió ha **establert** mesures concretes per millorar la seguretat dels periodistes i els professionals dels mitjans de comunicació i **protegir-los** de les demandes abusives.

La Comissió ha **proposat** noves normes per garantir més transparència en la publicitat política de pagament, que ha anat guanyant importància en els últims anys en les campanyes que es duen a terme a la UE. A més, ha presentat una proposta perquè s'actualitzin les normes vigents de la UE relatives al finançament dels partits polítics europeus i als drets electorals dels ciutadans mòbils. La Comissió **informa** cada tres anys sobre els avenços cap a una ciutadania de la UE efectiva i les noves prioritats per als anys següents en l'àmbit dels **drets de ciutadania de la UE**.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/new-push-european-democracy_es

@EUHaveYourSay

El pressupost de la Unió Europea

El pressupost de la UE proporciona els recursos que la Unió necessita per materialitzar el seu programa estratègic. En posar en comú recursos a escala de la UE, els estats membres aconsegueixen resultats més bons que si treballen separatament i poden abordar amb eficàcia reptes que no entenen de fronteres, com ara el canvi climàtic o la pandèmia de covid-19.

El pressupost de la UE consisteix en plans a llarg termini que abasten un període de set anys. El Parlament Europeu i els països de la UE en el Consell decideixen el pressupost per a cada any a partir d'una proposta de la Comissió Europea. El 2022 el pressupost anual va ser d'uns 170 000 milions d'euros, una quantitat elevada en termes absoluts però que només representa si fa no fa l'1 % de la riquesa generada per les economies de la UE cada any. Menys del 7 % es destina a l'administració de la UE.

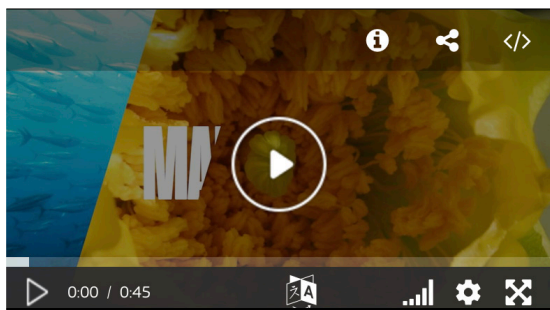
El pressupost de la UE es finança principalment amb ingressos procedents de drets de duana, contribucions basades en l'impost sobre el valor afegit (IVA), contribucions basades en els residus d'envasos de plàstic no reciclats i una contribució directa dels països de la UE, coneguda com la contribució en funció de la renda nacional bruta. Per lluitar contra l'ús indegut dels fons de la UE, l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraud investiga de manera independent la corrupció, el frau i altres activitats il·legals que afecten fons de la UE i desenvolupa una política de lluita contra el frau per a la Comissió Europea.

Què fa la Unió Europea?

El pressupost de la UE ha tingut un paper central en la resposta d'Europa a la crisi de la covid-19 a través d'un paquet d'inversió de 2 bilions d'euros. Aquest paquet està format pel pressupost a llarg termini de la UE per al període del 2021 al 2027, d'1,211 bilions d'euros, complementat amb 807 000 milions d'euros mitjançant NextGenerationEU, un instrument temporal per impulsar la recuperació. Els fons d'aquest paquet s'utilitzen per donar suport a la recuperació econòmica d'Europa i orientar la transició cap a una Unió Europea moderna, sostenible i resilient. Per finançar NextGenerationEU, la UE s'endeuta als mercats de capitals. Els imports obtinguts amb aquests préstecs es reemborsaran a llarg termini, fins al 2058. Per ajudar als reemborsaments, la Unió està estudiant la introducció de noves fonts d'ingressos per al pressupost de la UE.

A tall d'exemple, els fons del pressupost de la Unió han permès a la Unió signar acords d'adquisició anticipada de vacunes contra la covid-19 amb empreses farmacèutiques. D'aquesta manera, la UE es va assegurar fins a 4 200 milions de dosis de vacunes.

El 2022, després de la invasió russa d'Ucraïna, es va mobilitzar el pressupost de la UE per proporcionar ajuda d'emergència, suport a la frontera i en els països de la UE, així com per alleujar les conseqüències humanitàries de la guerra.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/strategy/eu-budget_es

@EU_Budget

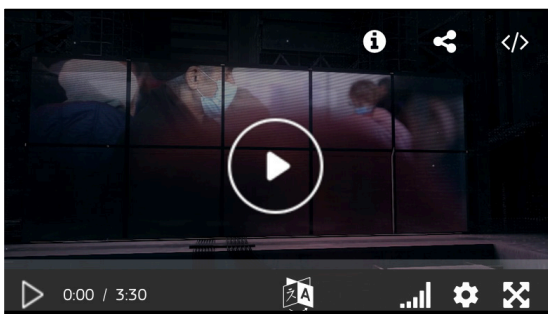
Migració i asil

La política de migració i asil de la UE ajuda Europa a fer front de manera eficaç als reptes de la migració.

La UE treballa per lluitar contra la migració irregular i el contraban de persones, i per salvar vides i protegir les fronteres exteriors de la UE, sense deixar d'atreure nous talents i capacitats.

Gràcies a les mesures adoptades per la UE per controlar les seves fronteres exteriors i gestionar la migració, les arribades irregulars han disminuït gairebé un 90 % del 2015 ençà.

Què fala Unió Europea?

Per continuar avançant a partir dels resultats obtinguts des del 2016, la proposta de la Comissió Europea del 2020 d'un **Nou Pacte sobre Migració i Asil** establirà un sistema eficaç per gestionar la migració i fer front a les arribades irregulars, també en temps de crisi. El nou marc garantirà un repartiment equitatiu de la responsabilitat i la solidaritat entre els estats membres, ara que proporcionarà seguretat als sol·licitants.

El Pacte garanteix que les persones que realment ho necessitin tinguin dret a romandre a la UE, mentre que la primera **Estratègia de la UE sobre Retorn Voluntari i Reintegració** té per objecte ajudar les persones que no tenen dret a romandre a la UE a tornar voluntàriament al seu país d'origen i aprofitar les oportunitats que els ofereixi.

Una nova **política** en matèria de migració legal té per objecte atraure persones amb noves capacitats i talent que beneficiaran l'economia de la UE, reforçaran la cooperació amb països de fora de la UE i milloraran la gestió global de la migració a llarg termini.

La integració i la inclusió són fonamentals per a les persones que arriben a Europa, per a les comunitats locals, per al benestar a llarg termini de les nostres societats i per a l'estabilitat de les nostres economies. Tot i que la política d'integració és principalment responsabilitat dels estats membres, la UE està intensificant l'acció en aquest àmbit. El **Pla d'Acció sobre Integració i Inclusió 2021-2027** persegueix la inclusió per a tothom mitjançant la millora de l'accés a l'ocupació, l'assistència sanitària, l'habitatge i l'educació.

Intensificar la resposta al contraban de migrants és un repte comú tant per a la UE com per als seus estats membres i països socis. Des del 2015, les operacions de la UE i dels estats membres han salvat més de 650 000 vides al mar. El **Pla d'acció renovat de la UE contra el contraban de migrants** estableix mesures per combatre i prevenir el contraban en cooperació amb els països socis.

La UE és una zona de protecció per a les persones que fugen de la persecució o de danys greus al país d'origen. Després de la invasió d'**Ucraïna** per Rússia el **febrer de 2022**, la UE va actuar amb rapidesa per oferir ajuda immediata a les persones que fugien de la guerra, en particular oferint **protecció temporal** a la UE. El règim de protecció temporal atorga als beneficiaris drets com ara permisos de residència, accés al mercat laboral i l'habitatge, assistència sanitària i accés a l'educació dels infants.

Més informació: https://ec.europa.eu/home-affairs/policies/migration-and-asylum_en

L'espai Schengen

La UE ofereix un espai de viatge sense fronteres a més de 400 milions de persones en vint-i-set països, així com a ciutadans de tercers països que viuen a la UE o la visiten com a turistes, estudiants d'intercanvi o per feina.

Gràcies a l'[Acord de Schengen](#) s'han suprimit progressivament els controls a moltes de les fronteres internes de la UE. Actualment, hi ha gairebé 1,7 milions de persones que viuen en un país Schengen i treballen en un altre, i 3,5 milions que viatgen cada dia entre països Schengen. L'espai Schengen també contribueix al funcionament del mercat únic perquè permet la lliure circulació de béns i serveis.

The Schengen area is the largest free travel area in the world, covering 26 countries

Què fa la Unió Europea?

Des de 1985 l'espai Schengen s'ha anat expandint fins a abastar la majoria dels països de la UE (excepte Bulgària, Xipre, Irlanda i Romania) a més de quatre països que no pertanyen a la UE (Islàndia, Liechtenstein, Noruega i Suïssa).

Tot i això, la supressió de les fronteres interiors no pot anar en detriment de la seguretat. Atès que els països Schengen no fan controls a les seves fronteres interiors, s'han unit per millorar la seguretat mitjançant controls reforçats de les seves fronteres exteriors que es basen en un conjunt de [normes comunes](#).

És fonamental que hi hagi una cooperació operativa entre les autoritats policials dels estats membres per vetllar per la seguretat dins de la UE. Una de les principals eines és el [Sistema d'Informació de Schengen](#), que s'empra per intercanviar dades en temps real sobre persones o objectes desapareguts i en cerca.

El 2017, la UE va introduir noves normes per reforçar els controls amb verificació en les bases de dades corresponents de totes les persones que en travessen les fronteres exteriors, inclosos els ciutadans de la UE, per assegurar-se que no representen una amenaça per a la seguretat interior o l'ordre públic. A finals del 2023, es posarà en marxa un [nou sistema](#) de control previ dels viatgers procedents de fora de la UE que no necessitin visat per visitar l'espai Schengen. El Sistema Europeu d'Informació i Autorització de Viatges (SEIAV) també s'aplica a Bulgària, Xipre i Romania. Aquest sistema ajudarà a solucionar els déficits d'informació en matèria de seguretat, alhora que evitarà als viatgers esperes a la frontera.

A partir del que vam aprendre arran de la pandèmia de covid-19, s'han proposat unes [normes noves](#) concebudes perquè els controls a les fronteres internes només s'apliquin com a últim recurs. Aquestes normes també introdueixen eines comunes per a una gestió més eficient de les fronteres exteriors en cas que es declari una crisi de salut pública.

L'[Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes](#) (Frontex) té un paper important en la protecció de les fronteres exteriors de la UE i en la gestió de la immigració. L'1 de gener de 2021 va començar el primer desplegament del nou cos permanent de l'agència. Es preveu que assoleixi la capacitat plena, amb 10 000 agents, com a tard el 2027.

Més informació: https://ec.europa.eu/home-affairs/policies/schengen-borders-and-visa_en

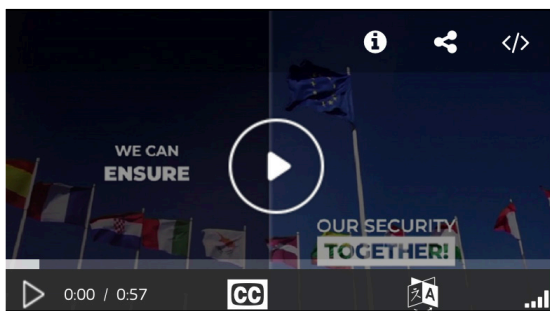
@EUHomeAffairs

Afers d'interior i seguretat dels ciutadans

La Unió Europea treballa per garantir la seguretat i la protecció de tothom a la UE, al món físic i digital i en tots els sectors de la societat.

Els europeus han de tenir la seguretat que vagin on vagin dins de la UE, la seva llibertat i seguretat estan ben protegides. Els estats membres, les agències de la UE i altres socis col·laboren per garantir la seguretat dels ciutadans, fer front a les amenaces i lluitar contra la delinqüència, mentre que la UE aplica polítiques i eines per facilitar i millorar la cooperació entre ells.

Què fa la Unió Europea?

La nova **Estratègia de la UE per a una Unió de la Seguretat** del 2020 al 2025 se centra en tres àmbits prioritaris:

- la lluita contra la delinqüència organitzada i el tràfic de persones;
- la lluita contra el terrorisme i la radicalització; i
- la lluita contra la ciberdelinqüència.

La delinqüència organitzada suposa un cost enorme per a les víctimes i per a l'economia, amb pèrdues estimades d'entre 218 000 i 282 000 milions d'euros cada any. Entre les mesures per reforçar la tasca de la UE en aquest àmbit trobem: una nova estratègia per abordar la **delinqüència organitzada**,

l'**Estratègia de la UE sobre Drogues 2021-2025**, el **Pla d'Acció de la UE sobre el Tràfic d'Armes de Foc** i estratègies de la UE per a la lluita contra el tràfic de persones i la lluita contra els abusos sexuals de menors.

Amb la seva nova **Agenda de Lluita contra el Terrorisme**, la Comissió Europea pretén intensificar la lluita contra el terrorisme amb la millora de l'anticipació, prevenció, protecció i resposta a les amenaces terroristes. Per reforçar les normes de la UE en matèria de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme s'ha elaborat un **paquet de propostes legislatives**. La UE també treballa per **prevenir la radicalització**. Des del **7 de juny de 2022**, les empreses d'internet han de retirar els **continguts terroristes de la web** en un termini d'una hora després d'una ordre de retirada de les autoritats nacionals.

L'agència policial de la UE, **Europol**, tracta tots els àmbits de la delinqüència i el terrorisme i col·labora amb països socis de fora de la UE i amb organitzacions internacionals. L'Agència de la Unió Europea per a la Cooperació Judicial Penal, **Eurojust**, facilita la cooperació entre les autoritats judicials nacionals per ajudar a lluitar contra la delinqüència organitzada greu, mentre que l'**ordre de detenció europea** ha deixat enrere els llargs procediments d'extradició a l'hora de retornar delinqüents sospitosos o condemnats al país on seran jutjats o ja ho han estat.

La UE lluita contra tots els aspectes de la ciberdelinqüència. La nova **Estratègia de Ciberseguretat de la UE** té per objecte garantir que tots els ciutadans i les empreses puguin beneficiar-se plenament de serveis i eines digitals fiables i dignes de confiança, mentre que el **Reglament de Ciberseguretat de la UE** reforça les defenses de la UE contra la ciberdelinqüència transfronterera a gran escala.

La feina per reforçar les fronteres exteriors de la UE implica la participació de totes les parts pertinents, inclosa l'**Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes (Frontex)**, que ha estat reforçada, i la **unió duanera**. La capacitat dels sistemes d'informació de la UE per **intercanviar dades i compartir informació** contribuirà a fer que els controls a les fronteres exteriors siguin més eficients.

Més informació: https://ec.europa.eu/home-affairs/policies/internal-security_en
https://ec.europa.eu/home-affairs/policies/law-enforcement-cooperation_en

@EUHomeAffairs

Educació i formació

La UE contribueix a millorar la qualitat de l'educació fomentant la cooperació entre els estats membres, donant-hi suport i complementant les mesures nacionals. Erasmus+ ofereix oportunitats a persones de totes les edats d'estudiar, formar-se, adquirir experiència laboral i participar en intercanvis.

Invertir en educació i formació és la clau per al futur de les persones. La UE i els estats membres treballen per millorar els resultats educatius, reduir l'abandonament escolar prematur, pal·liar les mancances de capacitats i garantir que tots els europeus puguin gaudir dels beneficis de les transicions verda i digital.

52

Què fa la Unió Europea?

Els països de la UE són responsables del seu sistema d'educació i formació. Tot i això, la UE els ajuda a assolir una educació de qualitat mitjançant l'intercanvi de bones pràctiques, l'establiment d'objectius i estàndards, i la provisió de finançament i coneixements especialitzats.

La UE treballa per crear un **espai europeu d'educació** que elimini les barreres per a l'aprenentatge i millori l'accés a una educació de qualitat per a tothom. La iniciativa, que abasta tots els nivells educatius, se centra en els aspectes següents:

- millorar la qualitat i l'equitat en l'educació i la formació;
- donar suport als professors, formadors i directors de centres d'ensenyament;
- promoure el desenvolupament de les competències digitals de tota la ciutadania;
- fomentar les iniciatives d'educació ambiental;
- reforçar la cooperació amb països de tot el món.

El **Pla d'Acció d'Educació Digital (2021-2027)** parteix del que s'ha après arran de la pandèmia de covid-19 a fi d'impulsar l'alfabetització digital i ajudar els estats membres a col·laborar per adaptar els sistemes d'educació i formació a l'era digital. D'altra banda, l'**Agenda de Capacitats Europea** té com a objectiu ajudar les persones a desenvolupar les capacitats que necessiten per a un món laboral en constant transformació i estableix objectius ambiciosos per a la millora de les competències i el reciclatge professional d'ara al 2025.

Erasmus+, el programa de la UE per a l'educació, la formació, la joventut i l'esport, dona suport a la mobilitat i l'aprenentatge per a tothom. Amb un pressupost global de més de 28 000 milions d'euros, que duplica el finançament de l'anterior programa, Erasmus+ permetrà que més de 10 milions de persones estudiïn, es formïn, adquireixin experiència professional o facin un **voluntariat** en un altre país entre 2021 i 2027. La iniciativa **DiscoverEU**, que ara forma part del programa Erasmus+, ofereix als joves de divuit anys l'oportunitat d'explorar la UE amb un passatge de transport gratuït. Aquesta experiència ja ha donat a més de 130 000 joves l'oportunitat d'aprendre més sobre la cultura i la història europees, fer nous amics i millorar els seus coneixements de llengües.

El **programa específic de mobilitat EURES** ajuda les persones de més de divuit anys que busquen feina, formació o aprenentatge en un altre estat membre; per la seva banda, la iniciativa **Europass** ajuda els treballadors a sol·licitar llocs de treball a l'estranger mitjançant la presentació de les seves competències i qualificacions en un format estàndard per a tot Europa.

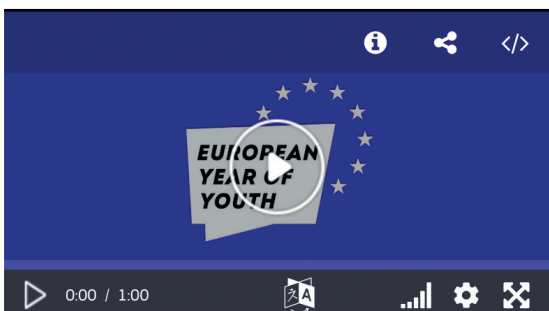
Més informació: <https://education.ec.europa.eu>

Joventut

Mitjançant les seves polítiques i programes de joventut, la UE vol oferir al jovent més igualtat d'oportunitats en l'educació i en el mercat laboral, així com garantir la seva participació en tots els àmbits de la societat.

La UE dona suport a l'acció dels estats membres i la complementa a través de les seves polítiques adreçades a la gent jove, per exemple, en els àmbits de l'educació i l'ocupació, i també promou la cooperació entre els països de la UE.

Què fa la Unió Europea?

L'Estratègia de la UE per a la Joventut és el marc per a la cooperació de la UE en matèria de política de joventut fins al 2027. Els seus objectius són:

- donar suport al desenvolupament personal i al creixement dels joves, així com dotar-los d'habilitats per a la vida;
- animar els joves a convertir-se en ciutadans actius i agents d'un canvi positiu inspirat pels valors de la UE i una identitat europea;
- millorar les decisions en matèria de polítiques públiques que afecten el jovent en tots els àmbits, en particular l'ocupació, l'educació, la salut i la inclusió social; i
- contribuir a l'eradicació de la pobresa juvenil i de totes les formes de discriminació, i promoure la inclusió social del jovent.

La gent jove ocupa un lloc molt important en les polítiques de la UE, des de **NextGenerationEU** i el **Pacte Verd Europeu** fins a la **dècada digital**. L'any 2022 va ser declarat l'**Any Europeu de la Joventut**, amb l'objectiu de celebrar i donar suport als joves i col·laborar-hi, especialment els que tenen menys oportunitats.

La UE compta amb diversos programes i iniciatives destinats a ajudar el jovent a tenir un paper més actiu en la societat i beneficiar-se de l'experiència de viure en un altre país.

Erasmus+ és el programa de la UE de suport a l'educació, la formació, la joventut i l'esport a Europa. Amb un pressupost total de més de 28 000 milions d'euros, permetrà que més de 10 milions de persones adquireixin coneixements i competències gràcies a estades a l'estranger d'estudis, pràctiques, aprenentatge, intercanvis, docència, formació, treball juvenil i pràctiques esportives entre 2021 i 2027.

La **Garantia Juvenil** dona suport a l'**ocupació juvenil** ja que garanteix que tots els joves menors de trenta anys rebin una oferta de feina, aprenentatge, pràctiques o formació contínua de qualitat en un termini de quatre mesos després de l'inici d'un període de desocupació o després d'haver acabat els estudis. La nova iniciativa **ALMA** ajudarà els joves desfavorits oferint-los experiència laboral en un altre estat membre.

El nou programa del **Cos Europeu de Solidaritat**, que disposa d'un pressupost total de més de 1 000 milions d'euros per al període 2021-2027, ofereix oportunitats a uns 270 000 joves per ajudar a abordar els reptes socials i humanitaris a través d'activitats de voluntariat tant al seu país com a l'estranger.

El **Portal Europeu de la Joventut** ofereix informació sobre oportunitats com la iniciativa **DiscoverEU** i el **Diàleg de la UE amb el Jovent**, que proporciona als responsables de les polítiques públiques informació de primera mà sobre les qüestions que els joves consideren importants.

La **Setmana Europea de la Joventut** se celebra cada dos anys, de manera alterna amb l'**Esdeveniment Europeu de la Joventut**.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/policies/youth_es#policies

Cultura, mitjans de comunicació i esports

La UE vol preservar el patrimoni cultural comú d'Europa i fer-lo accessible a tothom. Dona suport a l'art i ajuda els sectors cultural i creatiu de la UE a prosperar a través del programa Europa Creativa, i fomenta l'esport mitjançant el programa Erasmus+.

La cultura i la creativitat constitueixen el nucli del projecte europeu i ocupen un lloc central a la política cultural de la UE. El vast patrimoni cultural d'Europa i els seus dinàmics sectors creatius i culturals aporten un immens enriquiment, plaer i sentiment d'identitat a milions de persones.

L'esport i l'exercici físic formen part de la vida de milions d'europesos. A més d'afavorir la salut i el benestar, l'esport pot contribuir a abordar qüestions com el racisme, l'exclusió social i la igualtat de gènere.

Què fa la Unió Europea?

La Unió Europea vol protegir el patrimoni i la diversitat cultural dels diferents països d'Europa i estimular la contribució de les indústries culturals i creatives a l'economia i la societat. Així mateix, la política de la UE pretén fer front als reptes comuns i fomentar la innovació al sector cultural. La **Nova Agenda Europea per a la Cultura** conté mesures concretes per aprofitar al màxim el potencial de la cultura.

El programa **Europa Creativa**, que compta amb un pressupost de 2 400 milions d'euros per al període 2021-2027, aspira a reforçar els sectors cultural i creatiu d'Europa i a ajudar-los en la recuperació després de la pandèmia de covid-19. A més, promou iniciatives com els premis de la UE al **patrimoni cultural**, **l'arquitectura**, **la literatura** i **la música**, el **Segell del Patrimoni**

Europeu i les **Capitals Europees de la Cultura**. El seu **capítol MEDIA** dona suport al desenvolupament, la distribució i el foment d'obres audiovisuals, com ara pel·lícules, sèries, videojocs i contingut immersiu. La **política audiovisual i dels mitjans de comunicació** de la UE té per objecte enfortir el sector audiovisual europeu i fomentar la disponibilitat de contingut per als ciutadans a tota la Unió.

Les **tecnologies digitals** brinden noves oportunitats per conservar i reutilitzar continguts culturals i permeten que tot tipus de públic hi pugui accedir. La plataforma digital **Europeana** permet a la gent d'explorar un ric patrimoni cultural de més de quatre mil museus, galeries, biblioteques i arxius d'arreu d'Europa.

La UE se centra en l'esport com a mitjà per mantenir les persones sanes, crear comunitats, fomentar la inclusió social i promoure la igualtat d'oportunitats.

Erasmus+ cofinança iniciatives per contribuir a desenvolupar, compartir i fer idees i pràctiques innovadores per promoure l'esport de base. El 2020, la UE va donar suport a 315 projectes sobre salut, inclusió social i integritat a l'esport. Els **Premis Europeus a l'Esport #BeInclusive** donen un reconeixement a les organitzacions que se serveixen de l'esport per millorar la inclusió social dels grups desfavorits, mentre que la **Setmana Europea de l'Esport** anima els europeus a mantenir-se actius en la seva vida diària.

Més informació: https://ec.europa.eu/info/topics/culture-and-media_es
https://ec.europa.eu/info/topics/sport_es

@Europe_creative @EUsport

3 Com es prenen i apliquen les decisions a la Unió Europea

1 QUI ÉS QUI

La Unió Europea es fonamenta en l'estat de dret. Això vol dir que totes les actuacions que duu a terme la UE es basen en uns tractats que han estat aprovats voluntàriament i democràticament per tots els estats membres que la componen. Els Tractats han estat negociats i acordats per tots els estats membres de la UE i en acabat ratificats pel seu parlament o bé en referèndum.

Els Tractats estableixen els objectius de la Unió Europea, així com les normes sobre el funcionament de les seves institucions, la manera com es prenen les decisions i la relació existent entre la UE i els seus estats membres. Aquests tractats es modifiquen amb cada adhesió d'un nou estat membre a la Unió. De tant en tant, també es modifiquen per reformar les institucions de la Unió Europea i per conferir a la UE nous àmbits de responsabilitat.

L'últim Tractat modificatiu, el Tractat de Lisboa, va entrar en vigor l'1 de desembre de 2009. Els Tractats anteriors s'han incorporat a l'actual versió consolidada, que està formada pel Tractat de la Unió Europea i el Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

Posteriorment, la UE va acordar el Tractat d'Estabilitat, Coordinació i Governança a la Unió Econòmica i Monetària, un tractat intergovernamental que obliga els països participants a comptar amb normes estrictes per garantir uns pressupostos públics equilibrats i reforça la governança de la zona euro.

En la presa de decisions de la UE hi participen les següents institucions:

- el Parlament Europeu, Parlament Europeu
Oficina a Barcelona
- el Consell Europeu, Consejo Europeo
- el Consell de la Unió Europea (el Consell) i Consejo de la Unión Europea
- la Comissió Europea. Comissió Europea

Els òrgans consultius (el Comitè Econòmic i Social Europeu i el Comitè Europeu de les Regions), així com els parlaments nacionals, també participen en el procés.

En general, el Consell Europeu marca l'agenda política de la UE, mentre que la Comissió Europea proposa nova legislació que posteriorment el Parlament Europeu i el Consell (també anomenat Consell de la Unió Europea) decideixen adoptar. En acabat, els estats membres i la institució o institucions de la UE pertinents l'apliquen.

El Parlament Europeu

El Parlament Europeu és elegit pels ciutadans de la Unió Europea en les eleccions directes que se celebren cada cinc anys. Cada estat membre **elegeix un nombre de diputats al Parlament Europeu**; el nombre d'escons s'assigna en funció de la població de cada estat membre. El Parlament es reuneix a Brussel·les i a Estrasburg. L'actual presidenta del Parlament Europeu és Roberta Metsola.

Els diputats al Parlament Europeu s'organitzen en grups polítics i també en les comissions que examinen les propostes de nova legislació en diferents àmbits de les polítiques públiques.

Pel que fa a la presa de decisions, el Parlament s'encarrega del següent:

- aprovar, modificar o rebutjar la legislació de la UE, juntament amb el Consell de la Unió Europea, a partir de les propostes de la Comissió Europea; el Parlament també comparteix de manera equitativa amb el Consell la responsabilitat d'adoptar el pressupost de la Unió Europea (proposat per la Comissió Europea);
- decidir sobre acords internacionals;
- decidir sobre les ampliacions de la UE;
- elegir el/la president/a de la Comissió, a partir de la proposta dels estats membres, i seguidament aprovar tota la Comissió;
- revisar el programa de treball de la Comissió i demanar que proposi legislació.

La feina del Parlament comprèn dues fases principals.

- Les comissions preparen la legislació: el Parlament compta amb vint comissions i dues subcomissions, i cadascuna s'ocupa d'un àmbit de polítiques públiques determinat. Les comissions examinen les propostes de legislació i els eurodiputats i els grups polítics poden presentar-hi esmenes o proposar que es rebutgi la legislació proposada. Aquestes qüestions es debaten també en els grups polítics abans de decidir com votar sobre un assumpte determinat.
- A les sessions plenàries s'aprova, modifica o rebutja la legislació: tots els diputats al Parlament Europeu es reuneixen al Saló de Sessions per dur a terme la votació final sobre les propostes legislatives i les esmenes proposades. Les sessions plenàries tenen lloc normalment a Estrasburg i totes les altres sessions, a Brussel·les.

Les novenes eleccions al Parlament Europeu es van celebrar del 23 al 26 de maig del 2019. Els ciutadans dels vint-i-set estats membres de la UE van triar els 705 diputats que componen el Parlament actual per sufragi directe. Podeu trobar més informació sobre els resultats de les eleccions europees del 2019 i com es va formar el Parlament actual al lloc [web del Parlament Europeu](#). Les properes eleccions se celebraran el 2024.

El Consell Europeu

El Consell Europeu, amb seu a Brussel·les, el componen els caps d'estat o de govern de tots els estats membres de la UE, el/la president/a de la Comissió Europea i l'alt/a representant de la Unió per a Afers Exteriors i Política de Seguretat.

El Consell Europeu aplega els dirigents de la UE per fixar l'agenda política de la Unió. Representa el nivell més elevat de cooperació política entre els estats membres de la UE. El Consell Europeu adopta la forma de cimera (normalment trimestrals) celebrades entre els dirigents de la UE i presidides pel/per la president/a del Consell Europeu. Així mateix, el/la president/a pot convocar reunions addicionals per tractar assumptes urgents. El juliol del 2019, el Consell Europeu va triar Charles Michel com a president per al període comprès entre l'1 de desembre de 2019 i el 31 de maig de 2022; posteriorment va ser reelegit per a un segon mandat que anirà des de l'1 de juny de 2022 fins al 30 de novembre de 2024.

En general, el Consell Europeu pren les decisions per unanimitat, o per majoria qualificada en alguns casos.

El Consell Europeu:

- decideix sobre l'orientació i les prioritats polítiques generals de la UE, però no legisla;
- s'ocupa de qüestions complexes o sensibles que no es poden resoldre en instàncies inferiors de la cooperació intergovernamental;
- estableix la política exterior i de seguretat comuna de la Unió Europea, tenint en compte els interessos estratègics de la UE i les implicacions en l'àmbit de la defensa;
- designa i nomena els candidats elegits per a determinats llocs destacats de la UE, com el/la president/a de la Comissió Europea o el/la president/a del Banc Central Europeu.

Pel que fa a cadascuna de les qüestions, el Consell Europeu pot:

- demanar a la Comissió Europea que elabori una proposta;
- sotmetre-la al Consell de la Unió Europea perquè se n'ocupi.

El Consell de la Unió Europea

Juntament amb el Parlament Europeu, el Consell és la principal instància decisòria de la UE. També és conegut com el Consell de la Unió Europea. Al Consell, els ministres del govern de cada estat membre es reuneixen per debatre, modificar i adoptar lleis i coordinar les polítiques. Cada ministre té competències per assumir compromisos en nom del seu govern en relació amb les actuacions acordades a les reunions. La Presidència del Consell rota entre els estats membres de la UE cada sis mesos i s'encarrega de presidir totes les sessions del Consell i de fixar-ne l'ordre del dia.

El Consell:

- negocia i adopta la legislació de la UE, juntament amb el Parlament Europeu, a partir de les propostes de la Comissió Europea;
- coordina les polítiques dels països de la UE;
- elabora la política exterior i de seguretat de la UE a partir de les orientacions del Consell Europeu;
- celebra acords entre la Unió Europea i altres països o organitzacions internacionals;
- adopta el pressupost anual de la UE juntament amb el Parlament Europeu.

Hi assisteixen els ministres responsables de l'àmbit de polítiques públiques que es debat. Per exemple, els ministres de Medi Ambient es reuneixen en el Consell de Medi Ambient. Els ministres es reuneixen diverses vegades l'any per prendre decisions relacionades amb la UE, tot i que els tècnics governamentals mantenen reunions tot l'any per parlar dels detalls de les polítiques.

Per aprovar les decisions, normalment cal una **majoria qualificada**, que es defineix com el 55 % dels estats membres, que representin almenys el 65 % de la població total de la UE. Això no obstant, determinats temes, com la política exterior i la fiscalitat, exigeixen l'adopció per unanimitat (vot favorable de tots els estats membres) i en les qüestions administratives i de procediment n'hi ha prou amb una majoria simple.

Cal no confondre el Consell amb el **Consell d'Europa**, que no és una institució de la Unió Europea sinó una organització internacional que es va crear per promoure la democràcia i protegir els drets humans i l'estat de dret a Europa. Està compost per quaranta-set països europeus, inclosos els estats membres de la UE.

La Comissió Europea

La Comissió Europea és la principal institució que gestiona la feina quotidiana de la UE. És l'única institució de la UE que pot proposar actes legislatius (sovint després d'una petició del Parlament Europeu o del Consell), si bé els que els voten són el Parlament i el Consell. La majoria de les persones que treballen a la Comissió es troben a Brussel·les i Luxemburg, tot i que hi ha oficines de «representació» a totes les capitals dels estats membres de la UE.

La Comissió està formada pel Col·legi de vint-i-set comissaris, un per cada estat membre de la UE, inclosos la presidenta Ursula von der Leyen i els vicepresidents.

Un cop s'ha nomenat el/la president/a de la Comissió, el Consell de la Unió Europea nomena els altres vint-i-sis membres de la Comissió de comú acord amb el/la president/a designat/da i aleshores se sotmet els comissaris, com un únic organisme, a la votació d'aprovació pel Parlament Europeu. Els comissaris formen el lideratge polític de la Comissió durant un període de cinc anys. El/la president/a confereix a cada comissari competències en àmbits concrets d'actuació.

El personal de la Comissió constitueix l'equivalent de la funció pública en un estat membre i s'organitza en departaments, coneguts com a direccions generals i serveis, similars als ministeris a nivell nacional.

Les decisions de la Comissió es prenen sobre la base de la responsabilitat col·lectiva del Col·legi de Comissaris. Tots els comissaris són iguals en el procés de presa de decisions i igualment responsables d'aquestes decisions. Els comissaris no tenen facultats de decisió individuals, llevat d'habilitació en determinades circumstàncies.

Hi ha vuit vicepresidents (inclosos tres vicepresidents executius i l'alt representant de la Unió per a Afers Exteriors i Política de Seguretat), que ocupen aquestes funcions a més de les habituals de la cartera de comissari. Els vicepresidents actuen en representació del/de la president/a i coordinen la feina en els seus àmbits de responsabilitat respectius, juntament amb diversos comissaris. Les orientacions polítiques presentades per la presidenta Von der Leyen el juliol del 2019 estableixen **sis objectius principals** per a Europa.

En general, les decisions es prenen per consens, encara que també es poden prendre per votació. En aquest cas, les decisions s'adopten per majoria simple, amb un vot per comissari/ària. Tot seguit, el tema passa a la Direcció General corresponent. Això sol fer-se en forma de projectes de propostes legislatives.

Comitès consultius

Els comitès consultius (el Comitè Econòmic i Social Europeu i el Comitè Europeu de les Regions) exerceixen una funció consultiva respecte del Parlament Europeu, el Consell i la Comissió. Emeten dictàmens sobre els actes legislatius proposats. El Comitè Econòmic i Social Europeu representa la societat civil organitzada i el Comitè Europeu de les Regions, els ens locals i regionals.

Parlaments nacionals

Els vint-i-set parlaments nacionals dels estats membres contribueixen al bon funcionament de la UE mitjançant el control dels governs respectius en relació amb les activitats de la Unió Europea i tenen una sèrie de drets, inclòs el dret a expressar les seves preocupacions sobre els projectes d'actes legislatius.

Els parlaments nacionals envien dictàmens motivats a la Comissió quan veuen un projecte d'acte legislatiu que viola el principi de subsidiarietat: la UE només ha d'actuar quan l'acció sigui més eficaç en el nivell de la UE que en el nacional, tret d'aquells casos o àmbits en què tinguin competències exclusives. Si es compleixen determinades condicions, la Comissió revisa la seva proposta i explica públicament si la mantindrà, la modificarà o la retirarà.

La Comissió també manté un diàleg polític permanent amb els parlaments nacionals, que envien els seus dictàmens per iniciativa pròpia sobre qualsevol iniciativa legislativa o política de la Comissió o sobre qualsevol assumpte polític.

Banc Central Europeu i Banc Europeu d'Inversions

El **Banc Central Europeu** és una institució independent de la unió econòmica i monetària a la qual pertanyen tots els estats membres de la UE. Pren les seves decisions sense demanar ni acceptar instruccions dels governs ni d'altres institucions de la UE. El seu objectiu principal és mantenir l'estabilitat monetària a la zona de l'euro, garantint que la inflació dels preus de consum es mantingui baixa i estable.

El **Banc Europeu d'Inversions** és el banc de la Unió Europea. És propietat dels estats membres i la seva missió rau a prestar diners per a inversions que contribueixin a assolir els objectius de la UE. El seu objectiu és augmentar l'ocupació i el potencial de creixement de la UE i donar suport a les accions a favor del clima i de les polítiques de la Unió Europea més enllà de les seves fronteres.

Agències de la Unió Europea

La Unió Europea desenvolupa la seva feina amb l'assistència de diferents agències, que són entitats jurídiques independents encarregades de fer tasques específiques d'acord amb la legislació de la UE. Treballen en qüestions i problemes que afecten la vida quotidiana de les persones que viuen a la UE. Tenen una gran repercussió, atès que ofereixen a les institucions de la Unió i als estats membres coneixements especialitzats en diversos àmbits, com ara la ciberseguretat, la seguretat dels aliments i els medicaments, la protecció del medi ambient, els drets fonamentals i la seguretat de les fronteres.

2 PRESA DE DECISIONS

En el procés decisor de la UE hi participen diverses institucions, amb el Parlament Europeu, el Consell i la Comissió Europea al capdavant.

Normalment la Comissió Europea proposa nous actes jurídics que posteriorment adopten el Parlament i el Consell. De vegades, el Consell actua sol.

Per garantir que l'acció de la UE compleixi els objectius de la manera més eficaç, la Comissió Europea avalua els efectes previstos i reals de les polítiques, de la legislació i d'altres mesures importants. També implica els ciutadans i les parts interessades en totes les fases del cicle de formulació de polítiques públiques, des de la planificació fins a la proposta, l'aplicació, l'anàlisi i la posterior revisió.

Per anunciar noves iniciatives legislatives o **avaluacions** planificades de la legislació vigent, la Comissió Europea publica avaluacions de l'impacte inicial o fulls de ruta. A les **avaluacions d'impacte** que acompanyen les propostes legislatives, s'analitzen les possibles conseqüències econòmiques, socials i mediambientals de les mesures proposades.

I què passa amb la legislació o les iniciatives que ja estan en vigor? Quan ja s'han aplicat durant un període de temps suficient, les iniciatives s'avaluen per verificar-ne els resultats en funció d'un conjunt de criteris estàndard. En aquest context, el programa d'adequació i eficàcia de la legislació (Regulatory Fitness and Performance Programme, REFIT) detecta oportunitats de reduir els costos normatius i de simplificar la legislació vigent.

Hi ha diversos tipus d'actes jurídics, que s'apliquen de maneres diferents:

- Un **reglament** és una norma vinculant i d'aplicació directa a tots els estats membres. No cal incorporar-lo a l'ordenament jurídic intern dels estats membres, tot i que pot ser necessari modificar la legislació nacional per evitar conflictes amb algun reglament.
- Una **directiva** és una norma que obliga els estats membres, o un grup d'estats membres, a assolir un objectiu determinat. Generalment, les

directives s'han de transposar a l'ordenament jurídic nacional perquè tinguin efecte. Val a dir que les directives especifiquen els resultats que cal aconseguir: correspon a cada estat membre decidir com arribar-hi.

- Una **decisió** pot anar adreçada a un estat membre, a un grup de persones o fins i tot a un sol individu. És obligatòria en tots els seus elements. Les decisions es fan servir, per exemple, per pronunciar-se sobre les propostes de fusió d'empreses.
- Les **recomanacions** i els **dictàmens** de les institucions de la UE expressen un punt de vista adreçat als estats membres i, en alguns casos, a particulars, que no és vinculant i no crea cap obligació jurídica per a la persona o entitat destinatària.

Cada proposta d'un nou acte jurídic de la UE és conforme a un article determinat d'un Tractat, que és la base jurídica de la proposta. Això determina quin procediment legislatiu s'ha de seguir.

La majoria dels actes legislatius es fan seguint un procés conegut com a procediment legislatiu ordinari.

Procediment legislatiu ordinari

El **procediment legislatiu ordinari**, també anomenat procediment de codecisió, és el procediment més comú per aprovar la legislació de la UE. Situa el Parlament Europeu i el Consell en peu d'igualtat i fa que les lleis aprovades mitjançant aquest procediment siguin actes conjunts del Parlament i del Consell. S'aplica a la major part de la legislació de la UE, que abasta una gran varietat d'àmbits, com ara els drets dels consumidors, la protecció del medi ambient i el transport. D'acord amb el procediment legislatiu ordinari, doncs, les propostes que presenti la Comissió han de ser aprovades tant pel Parlament Europeu com pel Consell. A partir de la recepció de la proposta, el procés es desenvolupa de la manera que s'explica a continuació.

La primera lectura

- El Parlament Europeu debat la proposta en les seves comissions. En aquestes comissions es presenten i voten les esmenes a la proposta. La proposta es transmet al Parlament en conjunt, que la sotmet a votació (i hi presenta més esmenes) a la sessió plenària.
- El Consell i els estats membres examinen detalladament la legislació; el gruix d'aquest debat té lloc en un grup de treball de funcionaris. Molts problemes es poden resoldre en aquest nivell tècnic, o en els nivells immediatament superiors, si bé algunes qüestions s'hauran d'ultimar en les reunions dels ministres competents. El Consell arribarà a un acord polític sobre la legislació, cosa que pot donar-se abans o després de les votacions del Parlament. Després que el Parlament voti, l'acord polític es converteix formalment en una posició comuna. Si la posició comuna del Consell difereix de la votació del Parlament, la norma passa a una segona lectura per resoldre les diferències.
- Els representants del Parlament i del Consell sovint es reuneixen de manera informal per intentar arribar a un acord entre ells abans de formalitzar les seves posicions. Si arriben a un acord, el Consell adoptarà el mateix text que el Parlament i la proposta esdevindrà llei. Això és el que s'anomena un acord en primera lectura.

La segona lectura

- Si no s'arriba a un acord en la primera lectura, s'inicia la segona lectura. Aquest procediment segueix una pauta semblant a la primera lectura, però aquesta vegada el Parlament examina i sotmet a votació les modificacions proposades pel Consell i posteriorment el Consell estudia la proposta del Parlament. La segona lectura és un procés més ràpid que no la primera, ja que només s'hi debaten les diferències entre les posicions del Parlament i del Consell, i diversos elements hi tenen un temps limitat.
- És possible que el Parlament i el Consell es posin d'acord en aquesta fase (un acord en segona lectura). Quan les dues institucions no arriben a una decisió comuna sobre l'acte

jurídic proposat, aquest passa a un Comitè de Conciliació format per un nombre igual de representants del Parlament i del Consell. Ara bé, poques vegades s'arriba a aquest procediment de conciliació. La majoria dels actes jurídics s'adopten seguint el procediment legislatiu ordinari durant la primera o la segona lectura.

- Un cop acordat un text final, i després que se n'hagin fet totes les traduccions, la norma es transmet al Parlament i al Consell una vegada més per tal que puguin adoptar-la com a acte jurídic. Aquest es publicarà al Diari Oficial de la Unió Europea en les llengües oficials de la UE. La mateixa norma especifica quan s'ha d'aplicar als estats membres o quan entra en vigor, si es tracta d'un reglament.

La Comissió pot portar els estats membres al Tribunal i sol·licitar que se'ls imposin multes si no apliquen la legislació de la UE. Gairebé tota l'aplicació de la legislació de la UE té lloc als estats membres. Això pot suscitar queixes sobre l'aplicació desigual de les normes als diferents països. Algunes decisions són executades directament a la UE, en particular en matèria de competència, com els casos de defensa de la competència. Per a més informació, vegeu el capítol 3 d'aquest apartat: [Garantir el respecte de la legislació de la UE](#).

A qui més es consulta?

A l'hora de prendre decisions en una sèrie d'àmbits d'actuació, el Parlament, el Consell i la Comissió consulten el [Comitè Econòmic i Social Europeu](#), la presidenta del qual és Christa Schweng.

El Parlament, el Consell i la Comissió han de consultar el [Comitè Europeu de les Regions](#) (el president del qual és Apostolos Tzitzikostas) en qüestions de rellevància per a les regions.

Els dictàmens dels comitès consultius no són vinculants per a les institucions de la UE.

A més, es poden consultar altres institucions i organismes quan una proposta formi part del seu àmbit d'interessos o coneixements, per exemple, el Banc Central Europeu per a les propostes relatives a qüestions econòmiques o financeres.

Supervisió nacional

Els parlaments nacionals reben els projectes d'actes legislatius al mateix temps que el Parlament Europeu i el Consell. Poden emetre un dictamen per garantir que les decisions es prenguin al nivell més adequat. Els parlaments nacionals supervisen la correcta aplicació del principi de subsidiarietat en la presa de decisions de la UE i poden emetre «dictàmens motivats» si consideren que el principi no s'ha respectat.

Participació de la ciutadania

Tot ciutadà de la UE té dret a presentar una petició al Parlament Europeu en una de les llengües oficials de la UE, en forma de queixa o sol·licitud, sobre una qüestió que entri a l'àmbit de competències de la Unió Europea. La Comissió de Peticions del Parlament Europeu examina les peticions i dictamina sobre la seva admissibilitat, a més d'encarregar-se de tramitar-les.

Els ciutadans també poden participar directament en el desenvolupament de polítiques de la UE demanant a la Comissió Europea que presenti una proposta sobre qüestions en què la UE té competència per legislar. Una iniciativa ciutadana europea, que és el nom que rep, ha de tenir el suport de, com a mínim, un milió de ciutadans de la UE provinents d'almenys set estats membres. Cal que hi hagi un nombre mínim de signants en cadascun d'aquests set estats membres.

Els ciutadans poden expressar les seves opinions sobre les iniciatives de la Comissió en les fases decisives del procés d'elaboració de polítiques públiques i del procés legislatiu. Amb el portal web *Digue-hi la teva* els ciutadans i les parts interessades poden contribuir de diferents maneres.

- En primer lloc, la Comissió anuncia una **iniciativa nova** o l'avaluació d'una política o norma jurídica vigent mitjançant la publicació d'una avaluació inicial d'impacte o d'un full de ruta. Els ciutadans i les parts interessades disposen de quatre setmanes per donar la seva opinió, que es publica a la mateixa pàgina web.
- Durant l'elaboració d'una nova iniciativa o avaluació, la Comissió fa consultes públiques mitjançant qüestionaris en línia que es mantenen oberts durant dotze setmanes.
- Un cop la Comissió ha finalitzat una proposta legislativa i l'ha presentada al Parlament Europeu i al Consell, els ciutadans tenen una altra oportunitat de formular-hi observacions. El termini per enviar opinions sobre les propostes de la Comissió és de vuit setmanes. Un cop tancat el termini, els comentaris es transmeten al Parlament i al Consell perquè els tinguin en compte en les negociacions.
- A través de *Digue-hi la teva: simplifiquem!* els ciutadans poden enviar suggeriments a la Comissió en qualsevol moment per simplificar i millorar la legislació o les polítiques vigents perquè siguin més eficaces i menys feixugues.

La coordinació de les polítiques dels estats membres: l'exemple de la política econòmica

En el marc de la unió econòmica i monetària, la política econòmica de la UE es basa en la coordinació estreta de les polítiques econòmiques nacionals. D'aquesta coordinació se n'encarreguen els ministres d'Economia i Finances, que formen el [Consell d'Economia i Finances \(ECOFIN\)](#).

Els ministres d'Economia i Finances dels membres de la zona de l'euro constitueixen l'[Eurogrup](#), que actua per promoure el creixement econòmic i l'estabilitat financera a la zona de l'euro.

Política exterior i de seguretat comuna

La política exterior i de seguretat comuna és la política exterior organitzada i acordada de la Unió Europea i s'ocupa principalment de la diplomàcia i les accions de seguretat i defensa. Les decisions requereixen la unanimitat entre els estats membres en el Consell de la Unió Europea, però una vegada acordades se'n poden decidir determinats aspectes per majoria qualificada. La política exterior de la UE a nivell ministerial està representada per l'alt representant de la Unió per a Afers Exteriors i Política de Seguretat i vicepresident de la Comissió, actualment Josep Borrell Fontelles, que també presideix les reunions dels ministres d'Afers Exteriors.

Celebració d'acords internacionals

Cada any el Consell subscriu acords entre la Unió Europea i països de fora de la UE o organitzacions internacionals. Aquests acords poden abastar qüestions molt generals com ara el comerç, la cooperació o el desenvolupament o bé tractar temes molt més concrets com ara el sector tèxtil, la pesca, la ciència i la tecnologia o el transport. A més a més, en tots els acords internacionals en àmbits als quals s'apliqui el procediment legislatiu ordinari, cal el consentiment del Parlament.

Aprovació del pressupost de la UE

El Parlament Europeu i el Consell decideixen conjuntament el pressupost anual de la Unió Europea. Si aquestes dues institucions no es posen d'acord, se segueix el procediment de conciliació fins que no s'aprovi el pressupost. Per a més informació, vegeu el capítol 4 d'aquest apartat: [Entrar en acció: el pressupost de la UE](#).

3 GARANTIR EL RESPECTE DE LA LEGISLACIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA

El **Tribunal de Justícia de la Unió Europea** vetlla perquè la legislació europea s'interpreti i s'apliqui de la mateixa manera a tots els estats membres. El Tribunal té competències per resoldre conflictes jurídics entre estats membres, institucions europees, empreses i particulars. Per tractar els milers de casos que rep, el Tribunal està dividit en dos òrgans principals: el Tribunal de Justícia i el Tribunal General.

En cas que un particular o una empresa hagi patit un dany com a conseqüència de l'acció o inacció d'una institució de la UE o el seu personal, poden emprendre accions contra aquests al Tribunal de dues maneres:

- indirectament, a través dels tribunals nacionals, que poden remetre el cas al Tribunal de Justícia;
- directament davant del Tribunal General si una decisió d'una institució de la UE els ha afectat directament i individualment.

Si algú considera que l'Administració d'un país ha infringit el dret de la UE, pot seguir el **procediment oficial de denúncia**.

Funcionament del Tribunal

Els casos s'instrueixen en dues fases.

- **La fase escrita.** Les parts presenten al Tribunal els escrits d'al·legacions i les autoritats nacionals, les institucions de la UE i, de vegades, els particulars també poden presentar escrits d'observacions. El jutge ponent prepara un

sumari que posteriorment es debat a la reunió general del Tribunal.

- **La fase oral.** Es tracta d'una audiència pública: els advocats de les dues parts exposen els seus al·legats davant dels jutges i l'advocat general, que els poden plantejar preguntes. Si el Tribunal de Justícia decidís que cal un dictamen de l'advocat general, aquest l'emetrà unes setmanes després de la vista. A continuació, els jutges deliberen i donen el seu veredict.

El procediment del Tribunal General és semblant, tret del fet que la majoria dels casos són jutjats per tres jutges i no hi ha advocats generals.

Altres institucions judicials de la UE

El **Defensor del Poble Europeu** rep i investiga denúncies i ajuda a identificar casos de mala administració a les institucions i altres organismes de la Unió Europea. Qualsevol ciutadà, resident, associació o empresa d'un estat membre de la UE pot presentar una queixa davant del Defensor del Poble Europeu.

El **Supervisor Europeu de Protecció de Dades** s'encarrega de protegir la intimitat dels ciutadans i residents de la UE i les dades personals d'aquests que obren en poder de les institucions de la UE en format electrònic, escrit o visual. Així mateix, promou bones pràctiques en aquest àmbit entre les institucions i els organismes de la UE.

4 ENTRAR EN ACCIÓ: EL PRESSUPOST DE LA UNIÓ EUROPEA

La Unió Europea acorda plans de despesa a llarg termini (el que es coneix com el marc financer pluriennal) que proporcionen una base sòlida per a l'execució del pressupost al llarg d'un període de set anys. Això permet a la UE complementar els pressupostos nacionals amb el finançament de polítiques que tenen valor afegit europeu. El marc financer pluriennal estableix els imports màxims anuals (sostres) que la UE pot gastar en diferents categories de despesa (rúbriques). El pressupost actual abasta el període 2021-2027 i permet a la Unió Europea d'invertir al voltant d'1,2 bilions d'euros durant aquest període en set categories de despesa. Aquest pressupost es complementa excepcionalment amb 806 900 milions d'euros en subvencions i préstecs de **nextGenerationEU**, el pla de recuperació de la UE per fer front a les conseqüències socials i econòmiques de la pandèmia de covid-19.

El pressupost anual de la UE és aprovat conjuntament pel Parlament Europeu i el Consell de la Unió Europea. El Parlament en fa dues lectures successives i entra en vigor després que l'hagi signat el President del Parlament. La Comissió de Control Pressupostari del Parlament supervisa l'execució del pressupost i cada any el Parlament decideix si aprova o no la gestió del pressupost de l'exercici anterior que ha fet la Comissió.

El 2022 el pressupost anual de la UE va ser d'uns 170 000 milions d'euros, una suma elevada en termes absoluts però que representa només l'1 % de la riquesa generada cada any per les economies dels estats membres.

Pressupost de la UE a llarg termini 2021-2027 i NextGenerationEU

Mercat únic, innovació i digitalització

149,5 (+ 11,5 de NextGenerationEU)

Cohesió, resiliència i valors

426,7 (+ 776,5 de NextGenerationEU)

Recursos naturals i medi ambient

401 (+ 18,9 de NextGenerationEU)

Migració i gestió de les fronteres

25,7

Seguretat i defensa

14,9

Veïnatge i resta del món

110,6

Administració pública europea

82,5

Total: 2,018 bilions d'euros

NextGenerationEU

806,9

Pressupost a llarg termini

1 210,9

Diversos programes d'aquestes rúbriques reben assignacions addicionals en virtut de l'article 5 del Reglament (UE, Euratom) 2020/2093 («el Reglament MFP») —els programes Horitzó Europa, InvestEU, UEproSalut, Erasmus+, Europa Creativa, Justícia i Ciutadans, Igualtat, Drets i Valors, així com el Fons per a la Gestió Integrada de les Fronteres—, procedents de la reutilització de fons alliberats d'acord amb l'article 15 del Reglament (UE, Euratom) 2018/1046 («el Reglament Financer») —Horitzó Europa— i dels fluxos del Fons Europeu de Desenvolupament —l'Instrument de Veïnatge, Cooperació al Desenvolupament i Cooperació Internacional Europa Global—. Les assignacions addicionals exactes es determinaran anualment.

Tots els imports s'expressen en milers de milions d'euros, a preus corrents, a data de novembre de 2020.

Font: Comissió Europea.

La Comissió és responsable de gestionar i executar el pressupost de la UE i les polítiques i programes adoptats pel Parlament i el Consell. El gruix de la feina i de la gestió de les despeses el fan les administracions nacionals i locals, però qui s'encarrega de supervisar-ho tot és la Comissió. La Comissió gestiona el pressupost de la UE sota la supervisió del [Tribunal de Comptes Europeu](#). Totes dues institucions garanteixen, doncs, la bona gestió financera.

Cada any, arran d'una recomanació del Consell, el Parlament Europeu decideix si concedeix l'aprovació definitiva a la manera com la Comissió ha executat el

pressupost de la UE. Aquest procediment garanteix un màxim de transparència i rendició de comptes. Un cop aprovada l'execució del pressupost, es passa al tancament formal dels comptes de l'any.

El Tribunal de Comptes Europeu és la institució independent d'auditoria externa de la Unió Europea. Comprova que els ingressos de la Unió s'hagin recaptat correctament, que les despeses s'hagin efectuat de manera legal i ordinària, i que la gestió financera hagi estat correcta. Les seves funcions les duu a terme de manera independent dels governs nacionals i de la resta d'institucions de la UE.

COM POSAR-SE EN CONTACTE AMB LA UNIÓ EUROPEA

PRESENCIALMENT

Arreu de la Unió Europea hi ha centenars de centres d'informació Europe Direct. Trobareu l'adreça del centre que tingueu més a la vora a l'enllaç següent: https://europa.eu/european-union/contact_es

PER TELÈFON O PER CORREU ELECTRÒNIC

Europe Direct és un servei que respon les vostres preguntes sobre la Unió Europea. Us hi podeu posar en contacte de les maneres següents:

- al telèfon gratuït: 00 800 6 7 8 9 10 11 (alguns operadors poden cobrar per fer aquesta trucada),
- al telèfon ordinari: 00 32 2 299 9696, o
- per correu electrònic a través de: https://europa.eu/european-union/contact_es

COM BUSCAR INFORMACIÓ SOBRE LA UNIÓ EUROPEA

Per internet

A l'enllaç següent trobareu informació en totes les llengües oficials de la Unió Europea: https://europa.eu/european-union/index_es

Publicacions de la Unió Europea

Podeu descarregar o sol·licitar publicacions gratuïtes i de pagament de la Unió Europea a: <https://op.europa.eu/es/publications>. Podeu obtenir diversos exemplars de publicacions gratuïtes posant-vos en contacte amb Europe Direct o amb el vostre centre local d'informació (vegeu https://europa.eu/european-union/contact_es).

Dret de la Unió i documents connexos

Per accedir a la informació jurídica de la UE, inclòs tot el dret de la Unió des de 1952 en totes les versions lingüístiques oficials, podeu consultar el lloc web EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Dades obertes de la Unió Europea

El portal de dades obertes de la UE (<http://data.europa.eu/es>) permet accedir a conjunts de dades de la UE. Les dades es poden descarregar i reutilitzar gratuïtament tant amb finalitats comercials com no comercials.

